

Feqe Reşîdê Hekarî

SIRMEHŞER

Guhêrtin Ji Tîpên Erebî:

ZEYNELABÎDÎN ZÎNAR

Weşanên Dengê Yekitiyê

YEKÎTIYA DEMOKRATÊN KURDÎSTAN

Institut Kurde de Paris

LIV. K. L. 1655
10/07/2018
922 HEK SIR

FEQE REŞIDE HEKARI

SİHMEHŞER

Guhêrtin Ji Erebî:
ZEYNELABİDİN ZİNAR

Weganên Dengê Yekitiyê
YEKİTİYA DEMOKRATEN KURDISTAN

Wêneya Serpêçê: Dêmena Amed-Diyarbakir, Be-
yan-ı Menazil-i Sefer-i İ-
rakeyn, Sedsala 16. Marakçı
Nasuh, Xwerû: Topkapı Müzesi
İstanbul

TITELBILD: Eine Ansicht von Amed-Diyarbakir
16. Jahrhundert

A Wiew from Amed-Diyarbakir 16.
th Century

Weşanên Dengê Yekitiyê

Navnîşana Xwestinê:

UDK e.V.

PF 3219

4030 Ratingen 3

West-Germany

Institut kurde de Paris

Weşanên Dengê Yekitiyê, Beşê Wêjeyî 1
Şibat 1990. ,Düsseldorf-Elmanyaya Fed.
Weşanxane: Weşanxana Xweyî - Düsseldorf
Verlag: Selbstverlag-Düsseldorf

PÊŞGOTÎN

Nivîskarê hêja kek **Zeynela-
bîdîn** di meha şibatê, sala 1953
de li Qubînê/Beşîrî hatiye dinê. Di
wê demê de, bavê wî li wir meletî
kiriye. Ta deh-danzdeh saliya xwe li
ba bavê xwe xwendiyê û paşê di
medreseyên din de jî li ber destên
zaneyên bi navûdeng, wek Mele
Sedredîn û Mele **Evdî-
rehmanê Nisro** feqîtiya
xwe domandiyê. Di 24 hezîranê 1968
de ezmûna (îmtihan) dibistana
bingehîn daye û li Diyarbekirê çûye
dibistana "îmam hatîbê". Piştî 12
avdarê 1971 jî dibistanê hatiye
avêtin. Li Batmanê dest bi dibistana
"navîn a petrolê" dikê. Ligel
xwendina xwe jî, di gundan de
meletiyê dîke.

Di 25.7.1974 de, li Batmanê, di belediye de dibe tehsildar. Di navbera salên 1976 ta 1980, li Batmanê xwendina lîseya êvaran dike û di belediye û maliyê de jî berpirsiyarine giring heldigre ser xwe. Piştî serdestiya leşkerî, di 12 îlonê 1980 de ta 1984, ew heyşt caran dihête girtin. Bi tenê, di sê girtinan de 178 rojan dihête îşkençekirin. Di 1 avdarê 1984 de, bi biryara dadgeha leşkerî, li Diyarbekirê, hêjmar 1, sizayê 5 salan girtîgeh û 20 rojan jî dûrxistin distîne.. Jiber metirsiya girtin û lêdanê nivîskarê me bêgav (mecbûr) dibe ku derkeve derveyî welêt. Niha li Siwêde dijî..

Tîpguhartin

"SÎRMEHŞER"a Feqe Reşîde Hekarî ji tîpên erebî bo latînî, xebateke gellekî giranbiha ye û bi hezaran kes dê bigêhin dilxweşiya xwendina vê ber-

hema hêja.

Bêguman, ev tîpguhêr û yên din zor giranbiha û pêwîst in. Ev karûbarana wêjeya gelê me ji wendabûyîne diparêzin û dewlemendtir jî dikin. Em li vir, bi dilgermî spasî nivîskarê hêja kek **Zeynelabî-dîn** dikin ku serfiraziya weşandin û derxistina vê berhemê pêşkeşî me kir.

Abidin Sönmez

.....

Pirtûkên ku Nivîskar **bi xwe** nivisîne:

- 1) İşkencede 178 Gün, KOMKAR, Köln 1, sala 1987
  - 2) Xweçe I, II, III, bend I, di çape de ye û 287 rûpel e.
  - 3) Mîrate, Leyztikên Kurdî, hêj çap nebûye.
-

Yên ku ji tîpên erebî guhêrtine tîpên latînî:

- 1) Mewlûda Melê Batê, Roja Nû Stockholm, 1987
- 2) Mewlûda Mele Zahîdê Diyarbekrî
- 3) Nûbara Ehmedê Xanî, Roja Nû, 1986
- 4) Eqîdeya Ehmedê Xanî, digel şerha Rehberê Sanî, Yekitiya Demokratên Kurdistan, 1989
- 5) Sirmehser, Yekitiya D. Kurdistan, 1989
- 6) Mirsd-ul Etfal a Şêxê Kerbela
- 7) Dîwançeya Şêx Eskerî
- 8) Îqdê Durfam a Şêx Eskerî
- 9) Dîwana Pertew Begê Hekarî
- 10) Nehc-ul Enam a Mele Xelîlê Sêrtî Weşanx. Kurdistan, Stockholm, 1988
- 11) Nimûne, Ji Gemcîneya Çanda Qedexekirî

Yên ku ligel Mîrza M. Emîn
Narozî

guhêrtine latînî:

- 1) Dîwana Meleyê Cizîrî, Roja Nû, 1987
  - 2) Dîwana Ruhî ya Şêx Evdirehmanê Axtepi, Jîna Nû, Uppsala, 1988
  - 3) Rewdneima Şêx Evdirehmanê Axtepi
  - 4) Dîwana Şêx Kerbela
-

PÊŞGOTIN

Yek ji helbestvan û nivîskarên Kurd, ê ku navê wî jî mîna navê gelek nivîskar û şairên din di gerîneka dîrokê de temartî û veşarî maye û heta bi niha jî rind diyar nebûye, Feqe Reşîdê Hekarî ye. Mixabin em pir lê gerîyan, lê me tarîxa dayikçêbûn û dilovaniya wî bi dest nexistin. Tenê ev diyar e ku wî xwe bi bernavkê "Feqî"tiyê navdar kiriye û ji xwe re gotiye "Feqiyê Sanî".

Îcar ji wê peyva F.Reşîd tê zanîn, ku wî xwe ji Feqiyê Teyran re şairê duwemîn hesabandiye. Çimkî ew tişt berê di nav kesên wisan de, taybetî ji kesên menşûr û navdar re xwiyekî tevayî bûye. Heta ku Melayê Cizîrî jî xwe ji Şêxê Sin'anî re duwemîn şêx hesabandiye û gotiye "Di işqê Şêxê Sanî me".

Belam F. Reşîd di beşa dawî ya vê pirtûka xwe de weha gotiye: "Ey Feqî tarîxê benda te tamam" û di malikeka din de jî gotiye: "Min nivîsî ev kîtab ley û nehar (şev û roj)".

Îcar di van herdu hevokan de, dibe ku wî jî mîna gelek nivîskar û helbestvanan tarîxa dayikçêbûnê

xwe, yan tarîna kutakirina nivîsandina vê pirtûka xwe li gor hesabê Ebcedê (Cemel) nivîsîbe. Lê eger ku ev wisa bin û em rêza pêşî bikolin ji bêjeya "Tarîx"ê, tarîxa 1211 (1793) derdikeve. Eger ku em li rêza din bifikirin, ji hemû tîpên wê tarîxa 1130 (1725–26) derdikeve! Û tarîxa dema jiyana Feqîyê Teyran jî: 1590–1660 e.

Bê guman ez li navê vî şairê Kurd ê hêja pir ge-rîyan, lê mixabin li tu cî bi nivîs lê rast nehatim. Tenê mamosteyê nemir Cegerxwîn bi malîkeka xwe weha F. Reşîd daye naskirin û gotiye:

*"Yekî dî dibêjine wî Feqe Reşîd
Di zarê Kurdî fêris û egîd
Nivîstek wî heye bi navê Sermehşer
Zarokên Kurdan dixwînin ezber"*

Ev çapa Sirmehşerê ya bi tîpên Erebi ku di dest me de ye, di sala 1984 an de bi destên Mele Ehmedê Qoxî, di paşîya Nehcilenama Mele Xelîlê Sêrtî de, bi yek cildê çap bûye û wî hinek têbinî jî li ser hin malikên wê – bi Kurmncî – nivîsîne. Lê wekî din Qoxî derheq jiyana wî de tu agahdarî nedaye. Tenê li ser rûpela pêşî weha nivîsîye: "Dibêjin (ku F. Reşîd) ji koçerê Hekariya ye"

Beyt û helbestên pirtûkê tev bi zaravê Kurmancî hatine nivîsîn. Bi zimanekî wisa nerm û vekirî ne, ku her kes wan fêr dike, nikleka pir xweş li wan heye û hemû rewan in. Hin ji wan beyt in û hinek jî çarî-ne ne. Lê ji ber naverokê di wan de hin bêjeyên Ere-bî û Farisî jî hene. Pirtûk ji 24 beşan pêk tê û 526

malik in, tev bi kêş û qafiye ne û her beşeka wê bi jmareka belî bi kiteyan dikeşe. Me li ser her yekê "Beş" û jmara wan li gor rêzê reqem jî nivîsîn.

Sirmehşer bi naveroka xwe, giranî dide ser dîtin û bawriya olî ji têkiliya rind di navbera mirovan di rêveçûn û pêwendiyên mirovatî de û siyanetgirtina li hember maf û heqan, parastina heyînên mirovan û hwd beyan dike. Lê her beşeka wê tiştên ji hevdu cuda dibêje. Xasma di dawîlêhatina dinê de çaxê ku Decal ji Xurasnê radibe û Hz. Mehdî jî tê û leşkerên herdu aliyan bi hevdu re şer dikin û ku Îsa Pêxember jî li Şamê dadikeve ser ruyê erdê û hwd, bi zimanekî vekirî li pey hevdu tîne zimên.

Me vê pirtûkê bi temamî ji tîpên Erebi wergerand bi tîpên Latênî. Lê têbinîyên seydayê Qoxî nehatin wergerandin. Û me, teksta wê ya bi tîpên Erebi jî, ji bo xwendevanên Kurd ên zanayê tîpên Erebi, bi ya Latênî re da çapkirin.

Amaca me ji wergerandina pirtûkê ev e ku, em wê bigehînin destên xwendevanên Kurd ên ku ne-nasê tîpên Erebi ne. Herweha bi vê xebata me pirtûkeke Kurdî ya din jî, hem ji mirinê difilite û hem bi hindikî be jî dê ji ziman û çanda Kurdî re bibe alîkar. Hem ji bo zêdebûna zanyariya xwendevanan û hem ji bo dewlemediya pirtûkxana Kurdistanê, wê bi xêr û bêr be.

12.09.1986

Zeynelabidîn ZINAR

SIR-UL MEHŞER

BEŞ - I

Bîsmillahirrehmanirrehîm

Ewel satirek bi îsmê Ellah
Behsek em bikin ji qudretî'l'lah

Qudret wî pir e nabit hîsab e
Aqil nikarin bikin kîtab e

Bê misl û zehîr, wezîr, mekan e
Bê mani' mu'în, cîhat, zeman e

Bê ewlad û zewc û bab û da ye
Bê mewt û mirin, baqî xwea ye

Lewra ew qedîm e layezal e
Bê şubh e qedîr e zulcelal e

Munezzeh bizan ji her sîfatan
Hem ew berî ye ji menhîyatan

Daye me sîrat û hem terîqet
Bîl cumle 'ulûm û hem şerî'et

Em xalî nebin gelek ji fikrê
Daîm bikin ji bo wî şukrê

Xelqa me kiriye ji çar 'enasir
Ji av û hewa û ax û agir

Daye me resûlek ba sdaqet
Da ew bikitin bo me şefa'et

Resûlê Xweda yê îns û can e
Mutleq ew hebîbê du cîhan e

Ew şahê li ser textê Medîne
Gelek mu'cîze ji wî me dîne

Seyra feleka li nik wî gavek
Fexra meleka ji wî silavek

Lewra Xweda em kirine mexlûq
Razîq ew e em kirine merzûq

Daye me cumle ne'îm û ni'met
Da em bikitin bo wî 'îbadet

Lewra Xweda en dane cîhane
Mutleq wê ji bo me îmtîhan e

Da kifşî bibin heçî gunehkar
Bê huccet neşewitin di nav nar

Ya Rebî nekî tu nefsê xafil
Medxûl me bikî di behra aqil

Newmê bike kê m ji herdu çeşman
Mehfûz me bikî ji cumle xeşman

Ey dil xwe meke xafil bi xwabê
Hişyar tu bibe ji bo hîsabê

BEŞ – II

DASITANA FEQE REŞÎD BER HALÊ XWE

Feqî rabe heta kenê tu razê?
Demek rabe bike fikrê w niyazê

Di nava xwabê xeflet da tu mayî
Bi vê te' bê tu xafil bûyî mayî

Bike terkê ji çeşman xwabê xeflet
Xwe hişyar ke neborin wextê firset

Ma qet nakî li van xelqan tu seyran?
Me borandin bi elfan koç û kerwan

Çûne qebran û nadin kes cewabê
Nivistî ne di nav ax û tûrabê

Were ey dil temaşa qebristanan
Bibîn halê evan pîr û cuwanan

BEŞ – III

DASITANA BER HALÊ QEBRÊ MÎGUFT ÎN NEZMÎHA

Dibînî tu evan qebran
Çiqas însan ku tê da ne
Kanê ew sahibê xêran?
Helîm bûne di axê da

Kanê ew nazik û dîlber?
Şêrînsûret sîfetesmer
Kanê Cemşîd kanê Qeyser?
Çurutmîş bûn di erdê da

Binêr wan kabirê kibran
Hewalê şakirê şukran
Binêr van qariê Qur'an
Çewan mane di xewnê da

Kanê ew sahibê tacan?
Dixemlîn ew di nav gencan
Bi etles hem bi dîbacan
Niha 'uryan di xwelyê da

Feqî ew reng bigir 'îbret
Heçî qenc e bike sun'et
Axir jê tu bikî hîcret
Ji dunyayê biçî wê da

BEŞ – IV

DASITANÊ ÎN NEZMEHAMÎGUFT BER HALÊ TEDARUKÊ QEBIR

Tu bişîn ecran bi bal qebra xwe ye
Ma nizanî axirê mala me ye?

Gotine: "El qebru sendûq-ul 'emel"
Rojekê dê te bişîne wê ecel

Hûn 'emelê qenc bişînin qebretê
Ew dibit bo we zewada axretê

Behsa qebrê tu bikî ey yarê yar
Dê bikit behsa te ew leyl û nehar

Rojê pênc caran dike bo te nîda
Daxilê xeflet bûyî nabe seda

Rojekê gotî Resûlê ba sefa
Şahê 'alem ew Muhemmedmustefa:

-Gaziya qebrê, fulan îbnû fulan
Qet mebe xafil tu her dem min bizan

-Pir hene fî betnê min da mişk û mar
Kurm û 'eqreb sedhezaran sedhezar

Carê dî gazî dike bo te, bira:
-Zumet im ez, tu bişîne min çira

Carê dî gazî dike bo te, delal:
-Wextê mewtê nayê nava min heva

Cerê dî gazî dike: -Ey dîlberîn
Wextê hatî tu digel xwe bîn nivîn

Carê dî gazî dike, qenc seh bike:
-Fitne me ez, tu mûhafiz peyde ke

Her dema awha dibêje qebru na
Bû rîwayet ew ji Peyxember lena

Hinga hatin çendî eshab ba wefa
Cem Nebî-yul'lah Muhemmedmustefa

Têkde gotin: -Ya Resûlê îns û can
Gaziya qebrê bike me'na beyan

Ew hebîbê padîşahê girdîgar
Cumle me'na kir tamamî aşîkar:

-Kî tesedûq ke ji bona Zulcelal
Xubz û xwarin hem dirav û tişt û mal

-Mar nikarin qet bikin bo wî ziyân
"Îf'elû haza mudaîm muminan"

-Kî bixwîne her kelamê Zulcelal
Ew di qebrê da dibit bo wî heva

-Dê mûnewwer bit sîfet, eswedbirû
Bê mîsal e ew bi husnê mahîrû

–Nûresîde bit ji 'umrê ey şebab
Jê bê bihna 'enber û misk û gulab

–Ew dibêje bo te ey merdê melîh
Ew di qebrê da bi ezmanek fesîh:

–Her dema te ez dixwendim ya zilam
Îro rûnim ez dige te ta qîyam

–Pir belaya ez niha dûr kim ji te
Hem di qebrê da bikim suhbet bi te .

Wek wê ye her dem bixwînî ya heqîq
Da di qebrê da bibit bo te refîq

Ger nizanî tu bixwînî bit'تمام
Sûretê Îxlas bixwîne ya zilam

Tewhîd û zikrê bike wurd ey delal
Ew ji bona te dibîtin mulk û mal

Tu bibêje, La îlahe îllellah
Hem selewatan bide l'Muhemmedşah

Tu neçî muflis ji van balê qubûr
Hem neçî mehzûn û hem sahibqusûr

Kî bi şer'ê her 'emel ke pirsêrîn
Dê di qebrê da bibit bo wî nivîn

Ew livîn bo wî dibêjin: –Ey şebab
Tu bike xwabê di nav me ta hîsab

Hem ji bo me tu bikî ya Reb nesîb
Wan, bi hurmeta Muhemmed ya Necîb

Hûn binêrin fedl û îhsana 'ezîm
Dê ji bo qûlan ewê Rebbê rehîm

Germê daye teht-el erdî fil şîta
Da nebînînin ezyet û hem zehmeta

Havînê da kirye hênîk ba sefa
Da nebînînin ezyet û hem pircefa

Ê li qûlan vê dike her rehmetê
Ew qûlê daîm ji bona xizmetê

Ey Reşîd rabe ji xwaba xefletê
Da nemînî tu di cebr û mihnetê

Mulkê dinya te ji bo xwe kirye par
Axirê poşman bibî hem şermîdar

Ta neborî tu ji fanî ey exî
Sadîq-ul e'mal tu nabî, ey exî

Kanê ew xelkê kirin hindî sefa?
Çûn ji dinyayê, nedîtin yek sefa

Kanê ew sutan Suleyman Padişah?
Kanê Fîr'ewn kanê Nemrûd kanê Şah?

Kanê qehremanê Rostem Îbnû Zal?
Kan Elîyê Murteza sahibqîtal?

Kanê Selsal kanê Şahê Xawerî?
Kanê ew Noşîrewan sahibcerî?

Kanê Îskender ku dinya serteser
Qafî ta Qafan di hukmê wî beşer?

Kanê Cemşîd kanê Cimcim ey bira?
Kanê Şeddad cennet çêkir eşkera?

Hem ji bona wî Resûlê îns û cin
Tiştê dinya tev ji bo wî çêkirin

Ta ji bo wî jî nebû baqî heman
Faniya dinya ji me cumle 'eyan

Zemmê dinyayê bikin em aşîkar
Hûn temaşa kin ji dil ey goşîdar

BEŞ – V

BER ZEM DUNYA MEL'ÛN ÎN NEZMÎHA

Ji te qet dê umîd nabe
Bi şollên qenc eya dunya
Ji te kes dê bi xeyd nabe
Bizane qenc eya dunya

Kesê 'eqlîn ji te dûr in
Ewê zana û meşhûr in
Qewî kirne du sed sûr in
Ji ta'atê eya dunya

Kesê d'gel te bibe yar e
Didî wî mas û tîmar e
Di axir da dikî nar e
Di heşrê da eya dunya

Li dor hinka dikî çerxê
Dibêjî bo hinan "berxê"
Gelek xelkan dibî axê
Dikî riswa eya dunya

Ji bo çi tu hinan radkî?
Li kî çep bêy wî wenda kî
Bi kî re yar bî wî şad kî
Temekar î eya dunya

Kesê bê eql û mecnûnî
Dikesrî tu ewan tînî
Bi le'ban tu dixapînî
Dikî xafil eya dunya

Mexapin hûn eya îxwan
Li wê hûn qet mebin mêvan
Ewê ne 'ehd û ne peyman
Ziyankar e ew e dunya

Feqî seyr ke li dunyayê
Wefayek qet ji wê nayê
Te meyla xwe çira dayê?
'Ecûzpîr e ew e dunya

Institut kurde de Paris

BEŞ - VI

MEBHESU 'ELAMAT-ÎL QÎYAMET-ÎL KUBRA

Rojekê wî ew Resûlê mu'teber
Mebhesa yewm-il qîyam kir serteser

Gotî: -Ewel deh 'elamet bit 'eyan
Aşkar dê hûn bibînin tev nîşan

Ewela kafir dikin cengê teleb
Memleket digrin heta Şam û Heleb

Paşê îslam ê ji wan zortir bibin
Şehrê Îstenbol ji wana bistînin

Wê demê yexma dikin talan û mal
Newbedar exfa dikin "hey hat Decal"

Terk dikin îslam li wê malê kufar
Ew dikin car din bi bal Şamê fîrar

Kafirê Decal ku têtin ew zeman
Zelzele peyda dibîtin fî cehan

Derdikevtin ji Xurasanê Îran
Dê suwar be tam li erdê Esfehan

Çavikî wî kor e ew ehlê Yehûd
Eskerê wî heftê hezar in j' Cuhûd

Ew dibêje "Ez xwedê me" ew le'în
Kî bibe tabi' diçe agir hemîn

Ew diçe Şamê bi leşker zorîzor
Derc dibin şuxlan li ber mel'unê kor

Tabi'ê wî ne gelek şeytan û cin
Her çi sûret hez bike tebdîl dikin

Ew dizane îsmê xelkê her kesan
Da û bab û uxt û îxwan her kesan

Hem dizane îsmê cedd û 'emm û xal
Kafirê muşrik le'înê bedfî'al

Ger bixwaze meyitan îhya bike
Çinkî tebdîlê sûret muhya dike

Hem li rastê cenneta wî ye 'iyan
Alê çep jî cehnema wî tu bizan

Tabi'ê xwe daxilê cennet dike
Hal ew e sahib'ezab mihnet dike

Ew kesê tabi' nebe bo wî hemîn
Mutleqa davêje agir ew le'în

Hal ew e dê cîte cennet ey bira
Şa dibe d'gel hor û xilman fîs'sera

Der dibin xizne li ber mel'unê kor
Hem defaîn ew bi emrê Rebbê jor

Heq te'ala dê bide wî firsetê
Ew ji nav xelkê hilîne rehmetê

Ew bela dê bête ser ehlê îman
Mêr û jin pêkve birevne mescîdan

Wê bikin zarî û fixan her fixan
Hem bibêjin "ya îlahî el eman"

Rebbê 'alem dê li wan rehmê bike
Wê belayê dê ji nav wan hilbika

Pir dikêşin tengiyê mumin tamam
Derdikefte Hezretî Mehdî îmam

Wê demê mumin hemî tabî' dibin
Ew ji rehma Layezal qani' dibin

Lê li meydanê dibîtin qîl û qal
Şer dikin mumin digel xelkê Decal

Nahêlin daxil bibe fî şehre Şam
Ew diçe Qudsê bi leşker ve tamam

Paşê Îsa dê bibe nazil heman
Dê qetil kit wî le'înê bê îman

Dê qetil kit eskerê wî xas û 'am
Ger Yehûd û ger Cuhûd in wes'selam

Hezretî Mehdî dibit an dem wefat
Dizvirin Îsa û mumin, mumînat

Tev di Şamê da dibin hinga hisar
Paşî dê 'alem dibîtin tengîzar

Derkevin Yecûc û Mecûc ew zeman
Dê vexwin avê di behranê cîhan

Pir dikêşin zehmetê ew muminan
Nabitin peyda di nav wan av û nan

Wê demê lehmê li ser re'sê hîmar
Fîeta wî tam dibîtin sed dînar

Paşê tên ba Hezretî Îsa tamam
Pir dikin zarî dibêjin: -Ya Îmam

-Tu bike îro li Xaliq îltîmas
Da bibin em dê ji vê qehtë xelas

Hezretî Îsa dike an dem sena
Ta dibin Yeûc û Mecûc zû fena

Wan ji dunyayê dibe ew Zulelal
Av dişo erdê bi emrê Layezal

Wê demê dunya dibe cennetmîsal
Hem ji ni'met, fêkî hem ava zelal

Hem di nav wan da bereket pir dibe
Kêf û suhbet, mal û dewlet pir dibe

Hem dibin Eshabê Kehf îqaz ji xwab
Tev dibin an dem ji bo Îsa sehab

Bar dikin ew diçne erdê Mekkete
Hem dikin Hecê ji bo xwe qismete

Paşî ew diçne Medîne bît'temam
Hezretî Îsa dibe çil sal îmam

Ehlê îmanê dikin Îsa qebûl
Hem di'emlin ew li ser şer'a Resûl

Zebta meydanê dikin ew muminan
Lew ji hemyan zortir in ehlê îman

Her çi îşê bighîje heddê kemal
Elbeta dighîje wî zîdd û zewal

Mewt dibe Îsa ji fanî dunyayê
Dê defin kin wî di nava Rewzeyê

Paşî derbêtin ji Mekkê ey bira
Dabetulerd ji Sefayê eşkera

Ew dide îslamê nî'met, kufrê xem
Lê belê nabin ji kes etfal û hem

Tev dibin qati' ji etfalan nîsa
Kêm dibe mehbet di nava meclisa

Paşî wê şems û qemer nabin 'eyan
Sê şev û sê roj dibe zulmet cehan

Lê nizanin mumin û hem muminat
Lê belê zanin heçî ehlê selat

Çunkî ew radbin ji bona ta'etê
Lew ku ewel ew dibînin 'îbretê

Paşî roj dertê ji nagah ew zeman
Lê ji mexrib tête nîva asîman

Ew ji nêvî dizvire wek rakiban
Hem diçe ava di babê taîban

Paşî car din ew dike j'meşriq tulû'
Lê qebûl nabe êdî tewbe w rucû'

Carê dî peyda dibîtin yek dûman
Çil şev û çil roj dibe zulmet cehan

Hem li ser îslam û hem ehlê kufar
Tarî û zulmet dibe leyl û nehar

Wê demê serxweş dibin ehlê zelal
Kafir û muşrik, le'înê dînbetal

Hem dibin xeste, zukam ehlê îman
Pir diçin axir şivan û kariwan

Êdî nakin rexbeta 'ilmê 'Elîm
Radibit yazî ji Qur'ana Kerîm

Wê demê ef'alê mumin, muminat
Bid'et û fisq û fesadî,seyiat

Aşîkare dê bibe fisq û fucûr
Nişanê yewm-el qîyamet bin zuhûr

'Îdê qurban 'erefe cum'e welê
Îbtîda roja qîyamet ew belê

Pif dike Sûrê melaîk Israîl
Lew bi wî terzê dike ferman Celîl

Lewra ew xelkê dike agah temam
Da bizanin bû qerîb yewm-el qîyam

Lê ji ew paş xelkê 'alem xas û 'am
Wî halî derbaz dikin heft sal temam

Carê dî ferman dike Rebbê Celîl
-Pif ke Sûrê tu bi quwwet Israfil

Pif dike Sûrê bi quwwet wê demê
Deng-sedaya wê dikefte 'alemê

Hem dilerzîn deşt û wadî hem cîbal
Can didin pêkve nîsa û hem rîcal

Hem ji xewfa sûra Rebbê muste'an
Hilweşin cumle felek heft asîman

Hem ji sewta wê ji mexrib ta bi şerq
Serteser dunya dibe fîlhal du şeq

Namîne sax kes ji xeyrê Ezraîl
Paşê gazî wî dike Rebbê Celîl:

-Êdî kes maye, bide min tu cewab?
Ew dibê: -Wel'lahu e'lem bîs'sewab,

-Heyy û baqî her tu yî ya padîşah
Her ji mexlûq ez tenê mam ya Îlah!

Rebbê 'alem ew demê ferman dike
Ew diçe E'rafê can teslîm dike

Can dike teslîm bi zarî ew melek
Dengê ne'ra wî diçe ta neh felek

Sax bûna ger îns û cin, weş û tuyûr
Wê bidana can tamamî bê qusûr

Çun ji dunya maye ta çil sal xerab
Lê belê radbe ji ser miryan 'ezab

Dunya çil sala dibe xalî ji bin
Jê diçin teyr û tuyûr hem îns û cin

Hem digel hindî di mexlûqê Xuda
Tev dibin an dem ji dunyayê cuda

Wê demê dunya dimîne bê nîda
Ker dibe bê deng û bê sewt û seda

Paşî hingê xaliqê 'erşê mezin
Ew dike pirsê ji xelkê îns û cin

Wê demê têtin ji bal wî da xîtab
Kes nikare qet bide Xaliq cewab

Wê demê Xaliq dike pirsê ji wan:
-Kanê hindî şahê sahibxan û man?

-Kanê ê "Dinya ji bona min" digot?
"Burc û eywan, milk û mal bo min" digot?

-Kanê ew xelkê di hindî zalîmûn?
Kanê ew xelkê di hindî kabîrûn?

Kanê ê her dem dikir meşya mereh?
Kanê ew şahê li ser texta fereh?

Ehlê qebran tev di xew da şeyx û şab
Kes tunîne ku bide Xaliq cewab

Ew dibe şahid ji bona xwe, dibê:
-Xeyrê min kes nîne sahibmulk, dibê:

"El mulku lîl'lah-îl wahîd-îl qehhar"
Sani'ê şems û qemer, leyl û nehar

Rebbê 'alem piştî çil salan tamam
Emr û îrade dike da bin qîyam

Ewela îhya dike ew Isrefîl:
-Pif ke Sûrê tu bi fermana Celîl

Pif dike Sûrê û radbe Cebraîl
Hem Mikaîl radibe hem Ezraîl

Derdikeftin ruh ji Sûrê têne xwar
Têne qebran ew bi emrê Girdîgar

Qet ruhek naçe di şûna rûhekî
Emrê Rebbê wan tunîne, ya zekî

Paşî wê Xaliq dibêje Cebrail
Hem Mikaîl, Israfil û Ezraîl:

-Hûn herin bînin ji nava Cenetê
Çar 'elem, hespek û taca ruf'etê

-Hûn herin bidne Resûlê ba sefa
Wî hebîbê min Muhemmedmustefa

Wê demê ew radibin her çar melek
Jê re tînin hespek û tac û gemek

Hem lîbasê cennetê hem çar 'elem
Wê demê hiltê ji şewqa wan zulem

Tevdidin dunyayê ew ta şerq û xerb
Nabînin ew, tîn dikin zarî ji Reb

Ew dikin zarî dibêjin: -Ya Îlah
Naxuyê ew Rewdeya 'alîpenah

-Dûz bûye dunya seraser behr û ber
Naxuyê qet yek 'elamet dar û ber

-Her ji xeybê tu dizanî ya kerîm
Kes tunîne qet ji xeyrî te 'elîm

Xaliqê 'alem dike ferman li wan:

-Hûn herin car din binêrin fî cehan

-Ew mekanê nûr bibîtin lê 'eyan
Her ew e Rewda hebîbê du cîhan

-Ba edeb erkan bibin ba Mustefa
Hem bikin hişyar selamen bîs'sefa

-Bêjin: "Rabe mehşerê, qûm ya Resû
Her çîya dê tu bixwazî ew qebû"

Dizvirin car din bi emrê muste'an
Ew dibînin nûr li ser Rewdê nîşan

Wê demê gazî dikin: -Ya Ehmeda
Rabe, gazî te dike barî Xweda

-Got "Bira bê mehşerê fexrê cihan
Roja hîsabê ew e sedrê diwan"

Hinga ew radbe bi daxê firqetê
Ew dibêje: -Ummetê û ummetê

-Hûn bidin çapûk ji ummet yek xeber
Her ew in bo min ji tiştê mu'teber

Ew dibêjin: -Ya Resûlê muste'an
Raza ye ummet di erdê da nîhan

-Lê ji xeyrî te temamen şeyx û şab
Raza ne cumle milel tehtet'turab

-Lê ji bo te em şihandin ya îmam
Hem li te Xaliq fikir elfus'selam

-Rebbê 'alem go: "Bibêjin Ehmeda
Ew bira bêtin meqamê mehmûda"

-Xil'etê faxir ji bo te şand ewî
Tac û boraq tev ji bo te şand ewî

Ew dibê: -Çi b'kin ji Boraq hem ji Tac
Min di vê bo Ummeta xwe yek 'iac

Lê diçe secde dibê: -Ya Zelcelal,
Hem dibê, ya padîşahê layezal

-Tu bikî nazil ji nûra rehmêtê
Hem bixufrînî ji bo min Ummetê

-Hêviya min her ew e ya padîşah
Ummeta min tu 'efû kî ya Îlah

Deng ji xeybê tê dibêje: "Ya Resûl
Wextê secdê nîne, tu qet la melûl

Rabe da em mehşerê qurmîş bikin
Cumle mexsûdê dilê te xweş bikin

Tu li nik min pir nebîyek ekber î
Hem ji cumle enbiyan mu'teber î

Tu ji bona min hebîb î her zeman
Îsmê te min xwendiyê 'Lewlak' eyan"

Zû ji secdê radibe ew şehsuwar
Hem ji enya xwe turabê tîne xwar

Ew dibêje: -Ya kerîm û ya rehîm
Sahibê erd û sema 'erşê 'ezîm

-Ya Îlahî kan Ebubekrê Sedîq?
Hem 'Umer 'Usman Elî yarê heqîq?

Wê demê ew Xaliqê leyl û nehar
Sax dike fîlhal temam her çariyar

Radibin ew çariyarê ba sefa
Hinga têne cem Muhemmedmustefa

Ew bi hev pir şa dibin şadan dibin
Kêfxweş û mesrûr û hem xendan dibin

Paşê radbin cumle mexlûq serteser
Îns û cin, heywan, şeyatîn û kefer

Kafirûn heşrê dibînin ew zeman
Tev dibin poşman li cumle enbiyan

Hem dibêjin: "Ew li heqqê bûn temam
Me dikir buhtan li wana her mudam

Êdî çû furset li me, wa hesreta!
Ah û ah sed ah û ah, wa firqeta!"

Radibin mexlûq temamî xas û 'am
Pir dikin siqlet li hevdu îzdîham

Hem ditirsin ew ji tirsan serteser
Têk didin çeşman bi bal 'erşê nezer

Nabe peyda her ji xelkê yek seda
Her bi îzna Heq dimînin bê nîda

Qet nenasin kes kesî ced, bab û da
Lewra çêdbin pir 'elametê Xweda

Hem ji esman tête xwarê roj û tav
Lê tunîne wê demê qetrek ji av

Tav dibe nêzîk bi qasê mîlikê
Lê belê germa wê mislê sêlikê

Pir ji germa wê dibînin zehmetê
Xwey didin cumle ji ber wê mihnetê

Xwey didin be'dek heta boxaz û sing
Lê ji sing be'dek heta çokan û ling

Hem jî be'dek pir diçe erdê heman
Mîqdarê mîlek di axê da rewan

Tên çikandin beyreqê peyxemberan
Hem li bin berhev dibin umetê wan

Ew Liwaulhemd ji bona Ehmeda
Serîyek wê l'erd e yek l'erşê Xweda

Lê hene senceq ji bona wê 'eceb
Yek diçe şerqê û hem yek diçe xerb

Yek dibîtin dê li ser xelkê xeram
Lew dikin derbaz bi saya wê enam

Pir muzeyen dê bibîtin ew meqam
Ew bi miska ebyed e cumle tamam

Kursiyan tînin li dorê datînin
Enbiya cumle li ser wan rûdinin

Serfirazê enbiya ew Mustefa
Radibe ser mînberê ew pirsefa

Yek senayek ew dike filhal eda
Qet kesî nedye tu caran ew du'a

Muşkîlatê çar kîtaban hel dike
Şûbheta wana hemû îzhar dike

Xelqê heşrê tev diseknin îzdîham
Lê li pêşî ewlîya nebît'temam

Hem diseknin piştî wan da salîhûn
Piştî salîhan diseknin mumînûn

Piştî mumînan diseknin zalîmûn
Hem li piştî wan diseknin kafîrûn

Hem diseknin piştî wan cumle melek
Mislê sûrê dor li wan digrin xelek

Nahêlin yek rah ji bo wê 'alemê
Şaş dimînin hindî îbnûademê

Her bi wê terzê diseknin xas û 'am
Kes xeber nade bê destûr yek kalam

Ya Îlahî tu li me kî rehmetê
Hem di wê rojê li me kî şefqetê

Hem digel Ehmed bikî heşrê nesîb
Da şefa'et ke li me ew, ya mûcîb

Kî selewatan bixwûne ba sefa
Dê bibînin ew Muhemmedmustefa

Ger ji cehnem hûn divên bibne xelas
Pir selewatan bidin îxwanê xas

BEŞ – VII

DASITANÊ HUZÛRÊ CEHENNEM

Wê demê qurmîş dibe dîwanê Heq
Hem ji bo heşrê dikin tenbîh li xelq

Yek munadî tê dike gazî w nîda
Tê ji wî sewtek bilind deng û seda

Ew dibê: Ya ehlê mehşer kar bibin
Hûn ji bo heşrê werin hazir bibin

Mexlûqat hazir dibin cumle tamam
Îns û cin, heywan, şeyatîn, xas û 'am

Emrê Cibraîl dike Rebê celîl:
– Tu here pey cehnemê ya Cibreîl

Ehlê heşrê wê nîdayê seh dikin
Ew dilerzin e'zayê wan xewf dikin

Hem ditirsin cumle mexlûq serteser
Hem dikin çavan bi bal 'erşê nezer

Hem diçe Cibrîl bi fermana Qehar
Wê demê dighîje nik cehnem û nar

Ew dike gazî dibêje: Ya cehîm
Hatime pey te bi fermana Kerîm

Lê belê cehnem dibêje: Ya melek
Ez ditirsim pir bûye sûcim gelek

Hem ditirsim ku bide min ew 'ezab
Lewra kare xelkê têxe der 'ezab

Ta cehennem jî dike xewfa 'ezab
Ew ji nava wê tijî agir 'îqab

Lê çira em xewfê nakin ey heval?
Her ji ber qehra 'ezabê Zulcelal

Carê dî bo wê dibêje Cibreîl:
-Ya cehennem tu mebe îro zelîl

-Lewra gazî te dike barî Xweda
Wê bike daxil gunehkaran te da

Lê serî'en radibe cehnem heman
Lez dike ba mehşerê da ew rewan

Emâ filhal seh dikîtin Mustefa
Zû Bîlal tîne dibê ew pîrsefa:

-Tu bike gazî ji bona Ummetê
Ew bila bêne mekanê rahetê

-Lew niha têtin cehennem aşîkar
Zû berev ke da nebînin ew zirar

-Ew bila îro ji min qet dûr nebin
Da weku sêfil û hem medxûl nebin

Hem Bîlal radbe dike gazî w nîda
Dighije nav cumle xelkê ew seda

Ew dibê: "Ya umeta Ehmed werin"
Şaş dimînin herçî xelkê kafir in

Umeta Ehmed hemî ew radibin
Têne bin Lîwaulhemd berhev dibin

Tu biki ya Reb ji bona me nesîb
Ew Lîwaulhemd binê darê hebîb

Lê ji nagah tê cehennem pir 'ecîb
Ew dike carek hicûm xayet mûhîb

Wê demê cehnem dibê: -Ya muste'an
Te çira birçî kirim hewqa zeman?

-Ehlê cennet jê derîne ya Kerîm
Min bi ehlê min bike têr ya Rehîm

Nêçe zebanî digîjin wê heman
Da weku hêdî bibîtin ew rewan

Lê ji nageh narê cehnem tête xwoş
Ew dike carek ji destê wan xuroş

Hem ji tirsê wê dilerzin enbiya
Wê demê filhal dikevne ser ruya

Agirê alav ji wê zahir dibe
Erdê heşrê tev tijî agir dibe

Wextê bête nava xelkê 'alemê
"Kanê xelkê min?" dibêje wê demê

Êdî nabîtin li mexlûqan sitar
Cî tune da ew bibin pê da firar

Lew bi vî terzî dibînin cehnemê
"Nefsê wa nefse" dibêjin wê demê

Hezretî Adem dibê: -Îro Habîl
Naxwazim hem Nûh û Şîs û hem Qabîl

-Hem ji te nefse dixwazim ya Îlah
'Efû kî min tu bibî bo min penah

Nûh dibêje: -Naxwazim ez zuryetê
Ez dixwazim ya Îlahî rehmetê

Hem bi vî terzî dibêje ew Xelîl:
-Îro naxwazim ji te ez Îsmâîl

–Hem ji te îro dixwazim rehmetê
Min xelas kî tu ji nava zehmetê

Hezretî Mûsa dibêje: –Ya Kerîm
Îro naxwazim birader ya Rehîm

–Ez dixwazim min xilas kî ya metîn
Ger xwedansûc im, Îlah–el ’alemîn

Hezretî Îsa dibêje wê demê:
–Ez naxwazim ya Îlahî Meryemê

–Min bibexşîne bi wî îsmê kebîr
Tu bibe îro ji bo min destegîr

Wê demê wê ew Resûlê ’izzetê
Her ji Xaliq ew dixwaze ummetê

Hem dibêje: –Ya Îlahî ya Xuda
Min ji ummetê nekî îro cuda

–Al û eshabê di min ewlad welê
Tev fîda bin ew ji bo ummet belê

–Tu bikî def’ê cehennem ya Îlah
Dûr bikî wê vê demê ya padîşah

–Da bibin rahet niha ehlê hîsab
Hem bidin hîna sual û hem cewab

Hêstirê çavê di mumin, mumînat
Tîne Cibraîl dide fexrê cîhat

Hem dibêje: –Ya Resûlê ba sefa
Rabe werke cehnemê ya Mustefa

Radibe Ehmed serî'en wê demê
Werdike avê bi narê cehnemê

Nar dike filhal ji ber avê fîrar
Ta diçe 'erşê Xweda digre qerar

Ew disekne l' aliyê çepê heman
Hem ji xelkê dûr dibîtin ew zeman

Hem ji tirsê wê dibin mexlûq emîn
Hûn binêrin sun'ê Rebb-ul 'alemîn

Rohnikê çavan li dinyayê Celîl
Her dike teslîm ji boyî Cibreîl

Xef dikîtin bo hebîbê xwe Rehîm
Da bikit def'a cehennem û cehîm

Sahibek mislê wî daye me Xweda
Da bikin bona wî em xizmet eda

Daye nîşanê me wî rahê necat
Hûn ji bona wî bixwînin her selat

BEŞ – VIII

MEBHESU WED'-UL MÎZANÎ WE Î'ANET-UL SEHABÎ

Tête danîn mîzana 'edlê zuhûr
Yek kefek wê zulmet e yek jî ji nûr

Weznê e'malan bi emrê layezal
Keyfiyeta wê dizane Zucelal

Hem dibîtin defterê xelkê hîsab
Dikşînin cumle gunah û hem sewab

Nade rê cehnem ku ew biçne cenan
Mislê xendeq ew di erdê da 'eyan

Hem dikin medda sîratê fewqe nar
Ew dişibhe mû bi mislê Zufeqar

Wê demê da ew Muhemmedmustefa
Ew dibêje çariyarê ba sefa:

-Hûn werin îro bibînin mihnetê
Zû bikin yardim ji bona ummetê

-Ey Sedîq rabe serî'en vê demê
Tu here ber dergehê wê cehnemê

-Hem li ber derge bike pir diqetê
Da neborînin zebanî umetê

-Xaliqê 'alem ji te pir razî ye
Ew ji sidqa te temamen razî ye

-Tu reca ke dê ji bona umetê
Belkî Xaliq dê li wan ke rehmetê

-Ger qebûl nabit du'a te ey sexî
Tu bike gazî ji bona min exî

-Ey xelife ba 'edalet ya 'Umer
Hez dike Xaliq ji 'edla te meger

-Tu bisekne ber Sîratê ya emîr
Hem ji Xaliq tu rica ke pir-kesîr

-Herçiyê barê ewî ku pir giran
Tu reca wî ke ji Rebê muste'an

-Ger tu jê 'aciz bimînî ya 'Umer
Gazî min ke hem bide çapuk xeber

-Ey xelife zî heya 'Usman were
Gotina te dê li cem Heq dibhure

-Tu li mîzanê bisekne ey sexî
Deftera xelkê bixwîne ya exî

-Deftera xêran bixwîne tu 'iyan
Deftera şeran bixwîne tu nihan

-'Ey bê wana tu veşêre da nebin
Da di nav xelkê de ew riswa nebin

-Her çi qûlê tu veşêrî 'eybê wî
Rebbê 'alem nakitin riswa ewî

Her ew e xaliq û settarê 'uyûb
Her ew e razîq û xeffarê zunûb

-Ey Elî ente emîr-ul muminîn
Hûn herin îro bibin herdu mu'în

-Tu digel 'Usman herin vê xizmetê
Hûn bikin yardim ji bona umetê

-Hem gunahê kî bibîtin pir giran
Tu rica wî ke ji Rebê muste'an

-Belkî ku Xaliq 'efû ke wî heman
Wî di nav xelkê bike dilşadiman

-Pirsa te derbaz dibe tu Heyder î
Lewra tu eslanê şahê ekber î

-Ey Hesen û ey Huseynim hûn herin
Hûn di îmdada şehîdan zû werin

-Hem sehabê min herin hûn ecme'în
Hûn bikin yardim ji bo îxwanê dîn

-Ey Xedîce, Fatîme ey 'Aîşe
Cumle jin mane di fikr û endîşe

Hûn bikin yardim ji bona 'ewretan
Hem şefa'et kin ji bo wan hermetan

Her çî derbendê ku dê tirs lê hebî
Al û eshaban dişîne ew Nebî

Ew bixwe secde dibe an dem dibê:
"Ummetê wa ummetê, ya Reb" dibê

Ey Reşîd daîm bike şukrê Xweda
Ku bûyî umet ji bona Ehmeda

Hûn selatan her bixwînin ey bira
Da bibînin hûn Muhemmed eşkera

Ez bikim behsê ji kêşana mîzan
Guh bidin da ez beyan kim halê wan

Institut kurde de Paris

BEŞ - IX

MEBHES-UL MÎZANÎ WE-L HEŞRÎ

Bibin guhdar ku ez bêjim
Temaşa kin bi qelb û can
Yekayek tev beyan kim ez
Bibînin hûn 'ecaîban

Eger însan eger heywan
Eger cin û eger şeytan
Temam sax bin bibin xweycan
Muheqeq ew dibin dîwan

Dema rabin ji nav qebrê
Temamê wan ji nav xebrê
Dibin berhev diçin heşrê
Hinik rakib hinik peyan

Ewan dajon bi bal Qudsê
Eger mumin eger 'asê
Ef'alê wan dikin pirsê
Eger ta'et eger 'isyan

Hinik digrîn hinik şa ne
Hinik fehş û we riswa ne
Dilerzin ew ji tirsane
Dibînin vî halê însan

Hinik ah û we hem axîn
Ji wan çêdbin gelek waxîn
Serê xwe l'kevira dêxin
Li kîrnê xwe dibin poşman

Hinik saqî hinik aşiq
Hinik kazib hinik sadiq
Hinik fi'lê ewan laiq
Hinik şolê ewan tuxyan

Hinik cahil hinik alim
Hinik kotrûn hinik salim
Hinik mezlûm hinik zalim
Hinik qenc in hinik yeman

Hinik xeste hinik xweş in
Hinik yar û hinik boş in
Hinik bê dest û bê goş in
Hinik mêr in hinik jinan

Hinik şa ne hinik digrîn
Hinik zengîn hinik miskîn
Hinik mumîn hinik bê dîn
Hinik mehzûn hinik xendan

Hinik muflis dibin îxrac
Hinik xeny û hinik muhtac
Hinik hule û digrin tac
Hinik melbûs hinik 'uryan

Hinik bê dil hinik bê çav
Hinik bê dest hinik bê gav
Hinik bin sî, hinik ber tav
Hinik pîs in hinik xûban

Hinik sîb û hinik deste
Bi zincîran hinik beste
Hinik sax in hinik xeste
Û digrîn ew ji bo derman

Hinik se'îd hinik şeqî
Hinik ummî hinik feqî
Hinik şarîb hinik saqî
Hinik birçî hinik 'etşan

Hinik xesmê di xwe tînin
Digel de'wê pê re d'bînin
Temam xêran jê distînin
Hinik mehfûz hinik dîwan

Gelek an dem dibin faş e
Zebanî wan dikin kaş e
Li fi'lê xwe dibin şaş e
Li ber mîzanê sergerdan

Hinik an dem dibin şakir
Ku bê ew ber perê agir
Ji bo cennet dibin hazir
Ku bê newbet bikin dewran

Feqî ew roj hewalê te
Çewa be dê li halê te
Tunîne xêr 'emelê te
Meger îmdad bike îman

Welê rehma Xwedê zaf e
Sema, erd û heta Qaf e
"La teqnetû" dilek saf e
Umîdim rehmeta Rehman

Institut Kurde de Paris

BEŞ - X

MEBHESU FÎ BEYANÎ SIFÛF-ÎL MEXLÛQATÎ YEWM-EL QIYAMETÎ

Guh bidin da ez bibêjim mebhesê
Da bizanin herçî ehlê meclisê

Ez bikim cumle ji bona we beyan
Kanê çend sef têne heşrê muminan

Ummeta cumle nebiyan yek sef e
Ummeta Ehmed bizanin deh sef e

Guh bidin wan deh sefê vê ummetê
Hem bibin hişyar ji xwabê xefletê

Ka bi çi terzî diçin cumle tamam
Sef bi sef cumle beyan kim xas û 'am:

BEŞ - XI

EL SEF-UL EWWELU MANÎ'-UL ZEKATÎ

Sefa ewel tête heşrê ya rîcal
Lê zikê wan pir mezin mislê cibal

'Eqreb in tê da tijî dûpişk û mar
Bê hîsab in sed hezar in sed hezar

Mar û mûr tê da dilivin ey cuwan
Rast û çep da ew direvin bê eman

Yek munadî tê dike gazî heman
Wan dide zanîn bi xelkê ew zeman

Ew dike gazî di nav xelkê tamam:
-Van zekat xwarin û hem malê heram

Elbeta ew qewmikî pir haris e
Lew ku îro ew di heşrê muflis e

BEŞ -XII

EL SEF-UL SANÎ EHL-UL BEYÎ

Ew dema sefa didoyan tên 'iyan
Dev tijî agir tune dest û ziman

Wê demê gazî dikîtin yek delal:
-Van firotin mal bi hîle hem bi hal

-Wan kirin hîle dî nav kod û şehîn
Kêm kirin dirhem li huqqa d'gel mêzîn

-Sond dixwarin "Me tamam daye" bizan
Lew xera bûye li heşrê halê wan

De'wecî digrin li wan etraf û dor
Hem digel wan diçne dîwana li jor

Ew dibêjin: -Deyn û heq û qerdê me
Hûn bidin îro li me ew lazim e

Wê demê diçne dîwana kibriyar
Ew dîwana lê tune reşwet, rîya

BEŞ - XIII

EL SEF-UL SALÎSU ŞAHIDUZZORÎ

Sefa salis tê hemû e'malê şer
Cumle kor in bê ziman in sem'î-ker

Şahidî dane bîla heq wan heman
Ew dibûn şahid bi derew her zeman

Qet nedîbûn, wan digotin "me diye"
Sond dixwarin wan dikir bêbextî ye

De'weçî tîn û dibên: -Şahidê zûr
We çira heqê me kir an dem kusûr?

-Bê sebeb we kir li me ey bê edeb
Em dikin îro li we de'wa teleb

BEŞ -XIV

SEFA RABI' KATÍMUŞ'ŞEHADETÊÎ

Sefa çaran têne heşrê be'dehum
Vekirî ne dev tamam ehlê curum

Mar û 'eqreb tên ji dev wan bê eman
Tête ser singê ewan lêv û ziman

Ev ew in hebû li nik wan şahidî
Wextê de'wayê digotin "Me nedî"

Heqê 'ebda lewra wan înkâr kirin
Meyla zahir zanî wan sitar kirin

Xesmê wana tên dibên: -Ey bedfî'al
Werne em biçne dîwana Zulcelal

-We çira heqê di me înkâr dikir?
Dîtina xwe we çira îzhar nekir

-Em herin dîwana Rebê muste'an
Em dikin îro li we de'wa giran

BEŞ – XV

EL SEF-UL XAMÍSU EHL-UL ZÍNA

Sefa pêncá tète heşrê ew zeman
Bîn dide cendek û cism û betnê wan

Hem dilefin ew li hev da mêr û jin
Mislê kelban wê demê riswa dibin

Van zina kirne li dinyayê nihan
Ew niha bûne di nav xelkê 'iyan

Mêrê wan tèn û dibên: –Ey ehmeqan,
Wê demê filhal dikin de'wa giran

–Hûn di 'irzê me mudam xayin dibûn
Lew bi 'edla Xaliq hûn riswayf bûn

–Em dikin îro li we de'wek temam
Werne em biçne dîwana zu'ntîqam

BEŞ -XVI

EL SEF-UL SADÛSU
EL NEMMAMU
WE MUZ-ÎL CÎRANÎ

Sefa şeşa têne heşrê mislê ding
Lê tune qet'a ji bo wan dest û ling

Hem li ser sûret diçin rahîrewan
Xwîn ji çavê wan dibarin zahîran

Wan ji xelkê ra digotin pir xeber
Lew ku îro bûne riswa serteser

Hem şikênandin dilê xelkê w cîran
Ger bi aşîkar û ger mexfî w nîhan

Wan digotin her demê çêrê xebîs
Hem xeberdanê qebîh û nutqê pîs

Wan di mabeyna du merdan da nîfaq
Çêdkirin da ku bibîtin îftîraq

Pêşîrê wan de'weçî digrin heman
Muhletê nadin dixwazin ew ji wan

BEŞ – XVII

EL SEF-UL SABÎ'U EHL-UL LE'BÎ

Sefa hefta tîn hemû şeytanî yin
Rûreş û hem cism û kok û le'banî yin

Lêvdirêj in hem tune sertelyê wan
Hem diranê wan bi mislê çoçikan

Wan dikir her dem bi sazê rexbet e
Pişeyê şeytan dikirne sun'et e

Sazê wana didne ber dev wê demê
Ta diçin dîwana Rebê 'alemê

BEŞ – XVIII

EL SEF-UL SAMÎNU AKÎL-UL MAL-ÎL YETÎMÎ

Sefa heşta têne heşrê zahir e
Lê zikê wan tevde nar û agir e

Derdikeftin nar ji dev wana zuhûr
Ehlê heşrê jê direvin dûrîdûr

Yek dike gazî di wê wextê heman:
-Malê êtîman dixwarin wan 'eyan

-Wan kirin malê yetîman her telef
Lew bûye îro li wan agir elef

Hem dikin de'wa li wan eshabê mal
Ta diçin dîwana Rebê layezal

BEŞ – XIX

EL SEF-UL TASÍ'U EHL-UL QETLÍ

Sefa nehan têne heşrê xas û 'am
Roviyê wan hildweşin erdê hemam

Tên zebanî digrin û wan kaş dikin
Wan di nav xelkê temami feşş dikin

Wan bîla heqîn kirin insan qetil
Lew dibin îro li erdê em'a fitil

De'weçî de'we dikin an dem li wan:
-We çira kirye bînaullah wêran?

-Heqê me îro bidin me ya rîcal
Werne em biçne dîwana Zulcelal

BEŞ – XX

EL SEF-UL 'AŞÎRU EHL-UL SE'ADETÎ

Sefa dehan wexta têne mehşerê
Xerq dibin cumle di nava enwerê

Ber dikin hulle li boraqan suwar
Nûr li ser wechê ewana şûledar

Ehlê heşrê tev li wan seyran dikin
Hem ji bo tedbîrê wan heyran dikin

Yek munadî ew zeman tê wê derê
Wan dide zanîn bi xelkê mehşerê:

–Ev ew in cumle furûzan bît'temam
Hem sunet kirne eda wan subh û şam

Lê nîdayek tê ji bona wan heman:
–Hûn herin bibne bi bal cennet rewan

–Bo we nîne hem hîsab û hem 'ezab
Cenneta min her ji bona we meab

Ew diçin an dem bîla fikr û xiyal
Daxilê cennet dibin ew bê sual

Ew sefa diçne meqamê 'izetê
Xerq dibin cumle di nava ni'metê

Ya Îlahî tu bikî bo me nesîb
Hem bi hurmeta Muhemmed ya Hebîb

BEŞ – XXI

MEBHESU FÎ BEYAN-ÎL SUFÛF-ÎL TÎS'Î WE 'AQÎBETÎ EMRÎHÎM

Yek sefek derbas dibe ew bê 'ezab
Neh sefê wana dimînin ber hîsab

Çunkî ew her neh sefê ehlê 'usat
Jin ji mêra pirtir in ya mumînat

Lê ji her sefek çiqasan bê hîsab
Davêjin agir dibînin ew 'ezab

Nabînin ew qet Muhemmed wê demê
Bê şefa'et diçne narê cehnemê

Wan di dunya qet nekir sunnet eda
Lew ku ew nabînin mehbûbê Xweda

Ew dibînin pir di agir zehmetê
Axirê encam dikevne cennetê

Her çi mexlûqê dimînin wê demê
Tên zebanî wan dibin ber cehnemê

Hindî mexlûq nêzikê dergah dibe
Hem Sidîq an dem bi wan ageh dibe

Çun ku Siddîq radibîte ber derî
Nahêle daxil bibe yek neferî

Pir zebanî tên bi mislê elçiyar
Top dikin xelkê bi derbê qamçiyar

Ew ji paş ve xelkê dajon bê eman
Lê ji paş ve nahêle Siddîq ewan

Axirî çare ku nabe ya exî
Pir muheyyer jî dimîne ew sexî

Nake zebtê ew dike carek nîda
Hem dike gazî dibê "Ya Ehmeda"

Hem 'Umer, 'Usman, Elî pir xizmetê
Ew dikin an dem ji bona ummetê

Ew jî bê îmkan dimînin ey bira
Tev dikin gazî bi carek eşkera

Gaziya wan çariyarê ba sefa
Ew dibêjin: -Ya Muhemmedmustefa

-Em dikin-nakin reca nabe qebûl
Umeta te çû ji dest me ya resûl

-Zû bike îmdad ji bo van mucriman
Umeta te çû helakê el eman!

Deng dibhîze ew Muhemmed ew zeman
Tac û hulle datîne erdê heman

Bê mudas radbe serî'en ew nebî
Hem peya û hem bi lez rahî dibî

Tac û boraqê ji bona wî dibin
Hem dibêjin: -Ya resûlê îns û cin

-Tu suwar be dê li Boraq vê demê
"Summe îzheb" tu bi alê cehnemê

Ew dibê: -Çi b'kim ji Boraq û ji Tac!
Min divê bo umeta xwe yek 'ilac

Ez dixwazim her ji Rebê 'izzetê
'Efwê ke îro ji bo min umetê

Têne cem wî enbiya cumle tamam
Ew ji bo Ehmed dibêjin: -Ya îmam

-Serfiraz î tu îro hem serwer î
Hem li nik Xaliq gelek mu'teber î

-Hem xeberdanê kesî nabin qebûl
Îro wî daye te destûr ya resûl

-Hem tunîne kes ji xeyrê te selîm
Tu xelas ke me ji wî narê cehîm

Hem dibêjin: -Ya resûlê ba sefa
Tu şefa'et ke lena ya Mustefa

Ew ji bona wan dike pir şefqetê
Paşê ew diçne recaya umetê

Ew diçin secde bi efxan û girîn
Ew dibêjin: -Ya Îlah-el alemîn

-Ya kerîm û ya 'ezîm û ya rehîm
Umeta min tu bikî îro selîm

-Umeta min herçî navdar tê hebî
Tu ji ber wan ve Ebûbekir bibî

-Hem ji umetam heçî sahibxeter
Tu bişewtînî ji ber wan ve 'Umer

-Tu 'efû kî herçî rûreş, rûsiyah
Zûheya 'Usman bişewtîn ya Îlah

-Tu bişewtîne Elîyê min di nar
Umeta min tu bide min ya Xefar

-Hesenê min hem Huseynim ya Rehîm
Tu ji ber wan ve bişewtîn ya Kerîm

-Tu bişewtîne ji ber cumle jinan
Fatîmayê ya Îlahî muste'an

Al û eshab tev dikin gazî w nîda:
"Em dibin îro ji ber umet fîda

Tu meşewtîn umetê ya Reb ezad
Hem bikî îro tu sultanê me şad"

Çêdibe fî beynê umet ev seda
Ew dikin gazî dibên: –Ya Ehmeda

–Me cemala te nedî, wa hesreta!
Hem veqetyan em ji te, wa firqeta!

Hem dibêjin: –Ya Muhemmed ew zeman
Tu şefa'et ke ji bo me 'asiyan

Qetreyek têtin ji behra rehmetê
Ew dibarî ser cemî'ê umetê

Yek munadî tê dibêje: –Ya hebîb
Ser hilîne tu ji bo derdan tebîb

–Min di fanî d'gel te we'dek girtiye
Min di heqê te "Feterda" gotiye

–Hêviya te dê li nik min her qebûl
Umeta te min 'efû kir ya resûl

–Pir muzeyen bûye cenet ya îmam
Hûn werin daxil bibin îro tamam

Hem ji secdê radibîtin Mustefa
Ew dibe mesrûr û xendan ba sefa

Ew dibêje: –Ya Bîlal an dem heman
Tu bike gazî di nav xelkê 'eyan

–Zû bike gazî cemî'ê umetê
Hem bide wan mizgînîya cenetê

Ew dike carek di nav xelkê nîda
Hem dibêje: –Ya umeta Ehmeda

–Hûn werin da em biçine cennetê
Lew gihîste me nuzûla rehmetê

–Rebê 'alem ew 'efû kirne temam
Got: "Bila bêne cinanê xas û 'am"

Seh dikin filhalî mumin, muminat
Ku dibînin ew ji narê bûn necat

Kêfxweş û mesrûr dibin dilşadîman
Têne ber dûvê Pirê cumle 'iyan

Mislê berqa xatîfî derbaz dibin
Mislê teyran fewcîfewc perwaz dibin

Umetê başqe dimînin der hîsab
Umeta Ehmed diçîtin bal meab

Seh dike Ridwanê cennet ev xeber:
"Tê Muhemmed hem digel umet" meger

Vedikin dergahê her heşt cenetan
Lê d'reşînin cewher û hem yaqûtan

Pir dixemlin hor û xilmanê di nav
Hem di biskê xwe didin misk û gulav

Nazik in ew pirşepal in nazenîn
Dilber in ew sahibê nutqa şêrîn

Hem zirav in bejn û balayê elîf
Aşîna in mislê reyhana xeffif

Xalsiyah in dêmdur in ew dilnewaz
Meş dikin nav qesr û baxan ew bi nz

Wesfê husna wan bibêjim ez heman
Dê çi bêjim ez nizanîm ya cuwan

Wesfê husna wan bikîtîn yek zeban
Belkî dê derbaz bibîtîn sed zeman

Radibin ew diçne pêşya umetê
Didne wanan hesp û tac û xil'etê

Hem didin wan heftê hulle qat bi qat
Ber dikin mumin temamê muminat

Kafir û muşrik dimînîn wê demê
Ew dibin berbat di nav nar û xemê

Hem dibêjin: "Em jî ev umet bûna
Belkî em jî mislê wan rahet bûna

-Êdî çû firset ji me, wa hesreta!
Hem gihîşte me nedamet weyleta"

Wê demê mumin ku diçne cenetê
Xaliqê 'alem dide wan ni'metê

Hem dide wan koşk û baxan sade nûr
Heftê horî û we xilman sade nûr

Îsmê zewcê wan li enyê ey bira
Tev nivîsî ne bi nûrê eşkera

Cumle nûr in ew bixwe hor tacê nûr
Berq dide şûle ji wechan dûrê dûr

Muminan humbêz dikin cumle teba:
-Hûn sefa hatin, dibêjin merheba

-Merheba ey cinsê Adem merheba
Merheba ey xeyr e meqdem merheba

-Merheba ey umeta fexrê cîhan
Merheba ey layiqê baxê cînan

-Merheba ey deyfê mêhvan merheba
Merheba ey taze mêhvan merheba

-Merheba ey şahê bextê merheba
Merheba rûnê li textê merheba

-Em ji işqa te gelek bûn bê qirar
Tu li kû bûy, hindî me kir întîzar?

-Lê ji îro paş, di nava cennetê
Em dizanin em dibînin lezzetê

-Tu bike îro li textê xwe culûs
Em ji bo te tazebûk in hem 'urûs

Tev bi wê terzê di nava cenetê
Xaliqê 'alem dide wan ni'metê

Hem dibînin ew cemala Zulcelal
Ew cemala padîşahê layezal

Wê demê ew dê jibîr kin cennetê
Çunku zahf e lezzeta wê rûyetê

Dîtina Xaliq di nav heşt cennetan
Her ew e sertacê cumle ni'metan

Ya Îlahî tu ji bo me b'kî nesîb
Ew cemala pir muşerref ya Mûcîb

Hem ji bona da û baban ya Kerîm
Tu muyesser kî cemelê ya Rehîm

Ger dixwazin hûn cemala zu'ntîqam
Pir bibêjin esselat û wesselam

BEŞ – XXII

DASITANÊ FEQE REŞÎD 'ELA NEFSÎHÎ

Eya ey Feqiyê Sanî
Heta kengê bikî dewran?
Li wê darê tu mêhvan î
Diçî paşê dibî 'uryan

Diçî paşî di nêv erdê
Nikarî tu bi wê derdê
Dikêşî herr û hem berdê
Di wî wextî dibî poşman

Eya ey wa'izê we'zê
Xwe hişyar ke li vê lefzê
Me borandin bi vê terzê
Jî hed zêde gelek însan

Hezîndar in di nêv qebrê
Nivistî ne di nêv xebrê
Kirin terka evê qesrê
Vexwarin şerbeta mergan

Em jî wê şerbetê noş kin
Van dar û meskenan boş kin
Rakin dil qalibê xweş kin
Biçin ber meşyeta Rehman

Em in 'asî ji ef'alan
Çewa be dê li me halan?
Bi qeyd û hem bi exlalan
Çewa rûnin di nav nîran?

Çewa be dê di nêv nîran
Di nav nar û di nav qetran
Bişewtînê evan canan
Şev û rojan eya îxwan?

Şeqî her dem Feqî rabe
Heta subhê meke xwab e
Li dergahê bike tobe
Bixwîne Yasîn û Rehman

Institut kurde de Paris

BEŞ – XXIII

XATÎMET-UL KÎTABÎ FÎ-L TEDERRU'Î

Min temam kir ev kîtab el hemdillah
Lê bi 'ewna Xaliqê rehman Îlah

Ya Îlahî ya Kerîm û ya 'Ezîm
Ya 'Elîm û ya Helîm û ya Rehîm

Xaliqê mexlûq tu yî ya Zelcelal
Raziqê merzûq tu yî ey bê zewal

Lê ji behran pirtir in sûc û xeta
Talibê rehma te me ya zel'eta

Hêvidarê rehm û îhsana te me
Ger çiqasî ez xirab im, ê te me

Hatime dergahê te ez rûsiyah
Lê nizanim ez çi bêjim ya Îlah

Min di destan da tunîne yek sewab
Lê ji curman ez nemînim ber hîsab

Hem ji xêran pir feqîr im ya Xebîr
Recûkar im hatime ya destegîr

Min ji ber derge meke mehrûm û xwar
Hatime babê te emman ya Xefar

Tiştikî qenc min ji bo te naniye
Îlla min îman bi te her aniye

Yek hediyeke min heye ez hatime
Talibê rehmê û xufrana te me

Ez dizanim hindik e ya Reb meded
Hêvîdar im tu qebûl kî ya Ehed

"Nemletun caet bî rîclîn mîn cerad"
Jê qebûl kir wî Suleymanê cewad

Lê ji kî zarî bikim ez ya Wehîd
Min ji xeyrî te tunîne kes umîd

Her umîda min tu yî nabim zelîl
Min bibexşîne, Muhemmed, ya Celîl

Hem 'efû kî cumle mumin, muminat
Hem cemî'ê muslimîn û muslîmat

Hûn eger derman dixwazin bin necat
Li Ebû Qasim bibêjin selewat

BEŞ – XXIV

DASITANA FEQE REŞİD BE'DE-L XATÎMÎ LI 'UZR-ÎL TEQSÎRÎ

Ey Feqî tarîxê benda te tenan
Heqte'ala mexfîret ke fil qîyam

Min nivîsî ev kîtab leyl û nehar
Lew ji bo îxwanê dîn ra yadîgar

Kî bi vê bendê bikîtin f'îfbar
Hem bike herçî ku nuqsan e sitar

Heqte'ala eybê wî mestûr bike
Hem di heşrê da ewî mesrûr bike

Min bi 'ewna Reb nivîsî ev kelam
Ber ruhê Ehmed selat û hem selam

Hem li cumle al û hem eshabê wî
Tabî'în, ensar û hem ehbabê wî

Hem ji umet razî bitin ew mû'în
Rehmet-ul'lahî 'eleyhîm ecme'în

Kî bixwîne fatîhe bo me ji can
Rebê 'alem wî bike ehlê îman.

"Xwedê ji we razî be, ku we fatîhe xwend, Ehmedê Qoxî jî bikin şîrîkê xêrê".

"Temm-el herîr yewm-el îsneyn 23 cemazîyela-xir sene 1404 hicrî, 13 Adar sene 1399 romî, 26 Mart sene 1984 mîladî".

Institut kurde de Paris

Institut kurde de Paris

هَمَّ عَفْوُكَ جَمْلَهُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَاتٌ   هَمَّ جَمِيعٌ مُسْلِمِينَ وَمُسْلِمَاتٍ
 هُمُونَ أَكَرْدَرْمَانِ دِخَوَارِزِ بْنِ نَجَّاتٍ   لِأَبِي الْقَاسِمِ بَيْرُزِ صَلَوَاتٍ

دَاسْتَانِ قَافِهَ رَشِيدِ بَعْدَ الْخَاتَمِ لِعُذْرِ التَّصْبِيرِ

حَقَّ تَعَالَى مَغْضَبٌ كَهَ فِي الْقِيَامِ لَوْ رُبُّوا خَوَانِي دِينِ رَا يَا دِكَازِ هَمَّ بَكَّةَ هَرَجِي كُو تَقْسَانَه سِتَارِ هَمَّ دِحْشِي دَا اَوِي سَرُو زِبَكِه بَرُّ رُو حِي اَحْمَدُ صَلَاةٌ وَهَمَّ سَلَامِ تَابِعِينَ اَنْصَارُو وَهَمَّ اَحْبَابِ وِي رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ رَبِّ عَالَمِ وِي بَكَّةَ اَهْلِ اِيْمَانِ	اَيُّ فِتْنَى تَارِيخِ بِنْدَاتِه تَمَامِ مِنْ نَفْسِي اَيُّ كِتَابِ لَيْلٍ وَنَهَارِ كِي بَنِي بِنْدِي بَكِي تِنِ اِحْتِبَارِ حَقَّ تَعَالَى عَجَبِي وِي مَسْتُو زِبَكِه مِنْ بَعُو نَا رَبِّ نَفْسِي اَيُّ كَلَامِ هَمَّ جَمْلَه اَلُو هَمَّ اَصْحَابِ وِي هَمَّ زَانَتْ رَا ضِي بِي تِنِ اَوْ مَعِينِ كِي نَجْوَنَه فَاتِحَه بَوْمَه زُجَانِ
---	--

خَدِي رُو رَا ضِي بِه كُو فَا تَحِه حَوْنِدِ اَحْمَدِي قُو شِي زِي بِنِ شَرِي بِكِ خَيْرِي

تم الخدیر تووم الاثنین (۲۳ جمادی الآخر سنه ۱۴۰۲) (۱۳ آذر سنه ۱۳۹۹) (۲۶ مارت سنه ۱۹۸۲ میلادی)

بَشْرَطِي أَفَانِ جَانَانِ شَفَّ وَرُوذَانِ أَيَا اِخْوَانِ
 شَيْ هَرْدَمِ فَعِي حَتَا صَبْحِي مَلَكَةَ خَوَابِهِ
 لِدَرْكَامِي بَلَكَةَ تَوْبِهِ بَخُونَهُ نَيْسِ وَرَحْمَنِ

خَاتِمَةُ الْكِتَابِ فِي الشَّرْحِ

<p>لِي بَعُونَا خَالِي رَحْمَنِ إِلَهِي يَا عَلِيمُ وَيَا عَلِيمُ وَيَا رَحِيمُ رَا زِي مَرْزُوقِ تُوِي أَيِ بِي زُوَالِ طَابِ رَحْمَاتِهِ يَا ذَا الْعَطَا كَرِ حَقَاسِي أَرْخَا بِيْمِ أَيِ نَمَه لِي نَزَا بِيْمِ أَرْجِه بِيْرِيْمِ يَا إِلَهِي لِي رُجَا بِيْمِ أَرْشِيْمِ بِيْرِحَابِ رَجَا كَارِيْمِ هَامَتِهِ يَا دَسْتَكْبِيْرِ هَامَتِهِ بَابِ تَهْ أَمَانِ يَا غَفَا رِ الْإِمْنِ اِيْمَانِ بَتَهْ هَرِ اِنْبِيَه طَابِ رَحْمِي وَغُفْرَانَا نَمَه بِيْشِي دَارِيْمِ تَوَقْبُولِ كِي يَا أَحَدِ زِي قَبَلِ كِرُوِي سُلَيْمَانِي جَوَادِ مِيْنِ رُغْبِيْرَتِهِ تَوْنَبِيْنَه كَسِ اِبْدِ مِيْنِ بِيْحَشِيْنَتِهِ مُحَمَّدِ يَا جَلِيْلِ</p>	<p>مِنْ تَمَامِ كِرَافِ كِتَابِ الْحَمْدِ لِلَّهِ يَا إِلَهِي يَا كَرِيمُ وَيَا عَظِيمُ خَالِي مَخْلُوقِ تَوِي يَا ذَا الْجَلَالِ لِي رُجْرَانِ بِيْرِيْنِ سَبِيْحِ وَخَطَا مِيْشِي دَارِ رَحْمُ وَاِحْسَانَا نَمَه مَامَتِهِ دَرْكَادَتِهِ أَرْزُوِيَا دِ مِيْنِ دِدَسْتَانِدَا تَوْنَبِيْنَه بِيْكَ تَوَابِ لِمِ رُخِيْرَانِ بِيْرِ قَبِيْرِيْمِ يَا حَبِيْرِ مِيْنِ رُزْبَرْدَرْكِهِ مَلَكَةَ مَحْرُومِ وَخَوَارِ نَشِيْكَرِ قَنَجِ مِيْنِ رُزْبُوْتِهِ نَانِيَه بِيْكَ هَدِيْكَ مِيْنِ مِيَهْ أَرْهَامَتِهِ أَرْذُوَانِيْمِ هِيْنِدِكِهِ يَا رَبِّ مَدَدِ نَمَلَهْ جَائَتْ بِرِجَلِ مِيْنِ جَرَادِ لِي رُكِي زَارِي بِيْكَمِ أَرْيَا وَجِيْدِ مَرِ اِبْدَانِ مِيْنِ تَوِي نَابِيْمِ ذَلِيْلِ</p>
---	--

وِي دِي اَوْدِي ژِبِرْ كِنِ جَنِّي	چُونِ كُرْ زَا حَفَه لَدَا وِي رُو تِي
دِي تِنَا خَالِقِ دِنَا فِ مَشْتِ جَنَانِ	مَرَا وِه سَر تَا جِ جُمْلَه نِعْمَتَانِ
يَا اِلَهِي تُو ژِبُو مَه بَكِي نَصِيْبِ	اَوْ جَمَالِ مَشْرِ فِ يَا حَبِيْبِ
هَمِ ژِبُو نَا دَا وُ بَا بَانِ يَا كَرِيْمِ	تُو مِي سَرِ كِي جَمَالِي يَا رَحِيْمِ
كِرْ دِي خَوَارِزْمُوْنَ جَمَالَا دُو اِنْتِقَامِ	بِرْ بِي سَرِ نِ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ

دَاسْتَانِ فِقَه رَشِيْدِ عَلِي نَسِيْهِ

اَيَا اَيِ فِقِي ثَابِي حَنَّا كِنِ كِي دَوْرَانِ
 دِي دَارِي تُو مَهْتَابِي دِجِي پَاشِي دِي عُرْبَانِ
 دِجِي پَاشِي دِي نَفِ اَرْضِي نِ كَارِي بُوِي دَرْدِي
 بَكِي شِي حُكْرُو هَمِ بَرْدِي دَوِي وَ قِي دِي پُو شَمَانِ
 اَيَا اَيِ وَا عِظْ وَا عِظِي خُو مَشِي اَرْكَه لِي لِي نَفْطِي
 مَه بُوْرَا نَدِنِ بِي طَرِي زِي حَدِ زِي دَه كَلَكِ اِنْسَانِ
 حَزِنْدَارِي دِي نَفِ قَبْرِي نَسِيْتِي نَه دِي نَفِ عِبْرِي
 كِرْنِ تَرْ كَا اَيِ قَصْرِي فِ خَوَارِزْمِ شَرِي تَامَرِ كَانِ
 اَمِ ژِي وِي شَرِي تِي نُو شِ كِنِ قَانِ دَارُو مَسْ كِنَانِ بُو شِ كِنِ
 رَا كِنِ دِلِ قَالِي خُو شِ كِنِ بِي حِنِ بَرْمَشِي تَا رَحْمَانِ
 اَمِنْ عَاصِي ژَا فَعَالَانِ چَوَابَه دِي لِمَه حَالَانِ
 بَقِيْدُو هَمِ بَا غَلَا لَانِ چَوَارُو نِ دِنَا فِ نِيرَانِ
 چَوَابَه دِي دِي نَفِ نِيرَانِ دِنَا فِ تَارُو دِنَا فِ قَطْرَانِ

کافر و مُشْرک دِیْنِ وی دِمی
 هَم دِیْنِ اَم رُزِی اَفِ اَمْت بُو نَا
 ایدی چو فرَصَتْ رُزْمَه وَا حَسْرَتَا
 وی دِمی مُؤْمِن کُو دِجْنَه جَنَّتِی
 هَم دِدَه وَا ن کُوشْک وَا بَاغَان اَوْغَنُو
 اِسْم زَوْجِی وَا ن لَانِی اَی بَرَا
 جَمَلَه نُوْرِن اَوْجِجَ حَرَتَا جِ نُوْر
 مُؤْمِنَان هَمِیْز دِکِن جَمَلَه تَبَا
 مَرَجَبَا اَی جِنْس اَدَم مَرَجَبَا
 مَرَجَبَا اَی اَمْتَا فَعْر جِهَان
 مَرَجَبَا اَی ضَیْف مِهْتَان مَرَجَبَا
 مَرَجَبَا اَی شَاد بَجْتِی مَرَجَبَا
 اَم رُعْشَقَاتَه کَلک بُون بی قَرَار
 لی رُابِرُو یَاش دِنَا فَا جَنَّتِی
 تُو بَکَه اِیْر و لَتَخْت خُو جَلُوس
 تَت بُو ی طَرِی دِنَا فَا جَنَّتِی
 هَم دِیْنِ اَوْجَمَا لَا ذُو الْجَلَال

اَوْ دِیْنِ بَرَبَات دِنَا فَا نَارُو غَمِی
 بَلْکِی اَم رُزِی مِثْل وَا ن رَا حَتْ بُو نَا
 هَم کِبِیْشْتَه مَه نَدَا مَتْ وَا بِلَتَا
 خَالِقِ عَالَمِ دِدَه وَا ن نِعْمَتِی
 حَفْتِی حُوْرِی وَا وَاغْلَان سَادَه نُوْر
 تَت نَفِیْسِیْنَه بُوْرِی اَشْکَرَا
 بَرَقِ دِدَه شَعْلَه رُو جِهَان دُوْر دُوْر
 هَمِن صَفَا هَاتِن دِیْنِ مَرَجَبَا
 مَرَجَبَا اَی خَیْر مَقْدَم مَرَجَبَا
 مَرَجَبَا اَی لَانِی بَاغِی جِنَان
 مَرَجَبَا اَی تَان مِهْتَان مَرَجَبَا
 مَرَجَبَا رُوْنِی لَتَخْتِی مَرَجَبَا
 تُو بَکَه بُو ی هِشْدِی مَه کَر اِنْتِظَار
 اَم دِزَانِ اَم دِیْنِ لَدَنِی
 اَم رُبُوْتَه تَان بُو کِن هَم عَرُوس
 خَالِقِ عَالَمِ دِدَه وَا ن نِعْمَتِی
 اَوْجَمَا لَا پَادِشَاهِی لَا بَرَا ل

(حَفْتِی حُوْر) دَحِیْشَا رُیْمِی دَه بَکِی اَهَا جَنَّتِی اَوَه تُو مَشْتِی هَمَا رُحْمَدِ شُکَرِی وِی هَنَه وُ مَشْتِی وُ دُو
 رُتِی وِی هَنَه) دُو دُوْرُتِی دُنْیَا یَه هَمْتِی حُوْرِیَه : تَاج ۳۹۰ : دَحِیْشَا نَخَارِی دَه : اِی تُو بَشْتِی
 مَرُکِی دِجَه جَنَّتِی مُلُکِ وِی دَدَ جَرَا قَاسِی دُنْیَا یَه ..... ۳۵۰ : تُو بَاغَا مَرَا سَالَا مُلُکِ وِیَه .

اود بیره یا بلال آن دم همان
زوبکه گان جمعی امتی
اود که جارتک دناث خلقی ندا
هون ورن دایم بچینه جنتی
رب عالم ام عفو کر نه تمام
سخ دکن فی الحال مؤمن مؤمنات
کیف خوش و مسه و زردین دل شادمان
مثل برقا خطی در بار دین
امتی باشقه دین در حساب
سخ دکه رضوان جنت اتی خبر
قد کن درگاه هر مشت جنتان
پر دخیلن حور و غلمان دناث
نار کن او پر شپالین نارین
هر زرافن برن و بالایی الیف
خال سیاهن دیم درن اود در نور
وصف حسنا وان بیدرم از همان
وصف حسنا وان بیکتن یک زبان
رادین اود چنه پیشیا امتی
هر دین وان هفتی حله قات بقات

توبکه گازی دناث خلقی عیاد
ه ای و ان من کینیا جنتی
هم د بیره یا امنا احمد
لز که بشته مه نزل و لا رحمتی
کوت بلا بینه جنانی خاص و عام
کو د بین اود نار ی بون نجات
نینه بر دوث پری جمله عیان
مثل طیران فوج فوج پرواز دین
امنا احمد د جین بال ماب
تی محمد هم دگل امت مکر
لیدر شین جوهر و هم یاقوتان
هر دین کی خود دن مسک و کلاف
دلبرن او صلاحی نطقا شین
اشداین مثل ریحانا خفیف
مش دکن ناث قصر و باغان او بنار
دی چه بیدرم از نر انم یا جوان
بلکی دی در بار بیستین صد زمان
د د نه و انان هسب و تاج و خلعتی
بر دکن مؤمن تمامی مؤمنات

هَمَّ دِجِن سَجْدَه بَافَقَانْ وَكِرِين
 يَا كَرِيمُ وَيَا عَظِيمُ وَيَا رَحِيمُ
 اَمَّا مِنْ مَرْحِي نَافِذَارِي مَجِي
 هَمَّ زَا اَمَّا مَجِي صَاحِبِ خَطَرِ
 تَوَعُّوْكَ مَرْحِي رُوْرَشِ رُوْسِيَا
 تَوَبِّشُوْطِيْنَه عَلِي مِنْ دِنَارِ
 حَسَن مِنْ هَمَّ حَسِينِ يَا رَحِيمُ
 تَوَبِّشُوْطِيْنَه زُبُرْ جَمَلَه زَانَانِ
 اَلْوَاصِحَابِ نَشْ دِكْنِ كَا زِي يَدِ
 تَوَمَه شَرُوْطِيْنِ اَمْتِي يَا رَبِّ اَزَادِ
 حِي دِبَه فِي بِنِ اَمْتِ اَفْ صَدَا
 مَه جَمَالَ تَه نَدِي وَاحْسَرَتَا
 هَمَّ دِ بِيْتَرِنِ يَا مُحَمَّدَ اَوْرَ مَانِ
 قَطْرَه يَكِ تَيْتِنِ زِنْجَرَ رَحْمَتِي
 يَكِ مَنَادِي تِي دِ بِيْرَه يَا حَبِيْبِ
 مِنْ دِفَانِي دِكَا نْتَه وَغَدَلِكِ كَرِيْتَه
 مِيْشِيَا لَه دِي لِيْنِكِ مِنْ مَرْ قَبُوْلِ
 پُرْمَزِيْنِ بُوِيَه جَنَّتِ يَا اِمَامِ
 هَمَّ زِ سَجْدِي رَا دِ بِيْتِنِ مَسْطِنِي

اَوْدِ بِيْرَه يَا اِلَهَ الْعَالَمِيْنَ
 اَمَّا مِنْ تُوْبِكِي اِيْرُوْ سَلِيْمِ
 تَوَزِيْبَرُوْ اَنْشَه اَبُوْ بَكْرِ سَجِي
 تَوَبِّشُوْطِيْنِي زُبُرُوْ اَنْشَه عُمَرِ
 ذُوْحِيَا عُمَاْنِ بَشُوْطِيْنِ يَا اِلَهَ
 اَمَّا مِنْ تُوْبِدَه مِنْ يَا غَفَّارِ
 تَوَزِيْبَرُوْ اَنْشَه بَشُوْطِيْنِ يَا كَرِيْمِ
 فَا طَلْمَا يِي يَا اِلَهِي مَسْتَعَاْنِ
 اَمَّ دِيْنِ اِيْرُوْ زُبُرُ اَمْتِ فِدَا
 هَمَّ بَكِي اِيْرُوْ تُوْ سُلْطَانِ مَه نَشْ
 اَوْدِ كِنِ كَا زِي دِيْبِيْنِ يَا اَحْمَدَا
 هَمَّ فَخْصِيَانِ اَمَّ زِيْتَه وَافِرُ قَنَا
 تَوَشْفَا عَنكَ زِيْ مَه مَحَا صِيَانِ
 اَوْدِ بَارِي سَرُ جَمِيْعِ اُمَّتِي
 سَرُ هَلِيْنَه تَوَزِيْبُوْ دَرْدَانِ طَيْبِ
 مِنْ دِحَقِّ تَه « فِتْرَضِي » كُوْتِيَه
 اَمَّا تَه مِنْ عَفُوْكَرِ يَا رَسُوْلِ
 هُوْنِ وَرِنِ دَا جِلِ بِيْنِ اِيْرُوْ نَمَامِ
 اَوْدِ بَه سَرُوْرُوْ خَدَا بِنِ بَا صَفَا

اٰخِرِيْ حَانَ كُوْنَا بَهْ يَا اٰخِيْ
تَاكِهْ ضَبَطِيْ اُوْدِكِهْ جَارِكِ نِدَا
هَمْ عَمْرُ عُثْمَانَ عَلِيْ پُرْ خِدْمَتِيْ
اُوْرِيْ بِيْ اِمْكَانَ دِمِيْنِ اَيْ بَرَا
گَا زِيْ يَا وَا نِ چَارِ يَارِيْ بَا صَفَا
اَمْ دِكِنِ نَا كِنِ رَجَا نَا بَهْ قَبُوْل
بُوْبِكِهْ اِمْدَا دُوْبُوْقَانَ مَجْرِمَانَ
دَتَاكِ دِيْبِيْزِهْ اُوْ مُحَمَّدَا اُوْرْمَانَ
بِيْ مِدَايِيْ رَا ذَبَهْ سَرِيْعَا اُوْرْتِيْ
تَا جِ وُ بُوْرَا قِيْ رُبُوْنَا وِيْ دِيْنِ
تُوْسُوْرَبَهْ دِيْ لِبُوْرَا قِيْ فِيْ دَمِيْ
اُوْرِيْ جِيْكُمْ رُبُوْرَا قِيْ وُ تَا جِ
اَزِ دِ خُوَا زِمِ هَمْرُ رُ رُبِ عَزْمِيْ
تِيْنَهْ جَمِ وِيْ اَنْبِيَا جَمْلَهْ نَتَامِ
سَرَفِيْ زِيْ تُو اِيْرُوْ هَمْ سَرُوْرِيْ
هَمْ خَبَرِ دَانِيْ كِيْسِيْ نَابِيْنِ قَبُوْل
هَمْ تُو نِيْنَهْ كِيْسِيْ رُ غِيْرَتَهْ سَلِيْمِ
هَمْ دِيْبِيْرِنِ يَارِ سُوْلِيْ بَا صَفَا
اُوْرِيْ بُوْنَا وَا نِ دِكِهْ پُرْ شَفَقَتِيْ

پُرْ مَحَبَّرِيْ دِمِيْنَهْ اُوْسَخِيْ
هَمْ دِكِهْ گَا زِيْ دِيْ يَا اَحْمَدَا
اُوْدِكِنِ اَنْ دَمِ رُبُوْنَا اُمَّتِيْ
تَتِ دِكِنِ گَا زِيْ بَجَارِكِ اَشْكِرَا
اُوْدِيْبِيْرِنِ يَا مُحَمَّدَا مُصْطَفِيْ
اُمَّتَاَهْ چُوْرُ دَسْتِ مَهْ يَارِ سُوْلِ
اُمَّتَاَهْ چُوْ هِلَا كِيْ اَلَا مَانَ
تَا جِ وُ حَلَهْ دَا تِيْنَهْ اَرْضِيْ هَمَانَ
هَمْ پِيَا وُ هَمْ بِلِزِ رَاهِيْ دِيْ
هَمْ دِيْبِيْرِنِ يَارِ سُوْلِيْ اِنْسُوْرَجِنِ
تَمِ اِذْ مَبْتُوْ يَالِيْ جَهَنْمِيْ
مِنْ دِيْ بُوْ اُمَّتَا حُوْبِكِ عِلَا جِ
عَنْوَكِهْ اِيْرُوْرِيْ رُبُوْمِنْ اُمَّتِيْ
اُوْرِيْ بُوْ اَحْمَدَا دِيْبِيْرِنِ يَا اِمَامِ
هَمْ لِيْنِكِ خَالِقِ كَلِكِ مَعْبَرِيْ
اِيْرُوْرِيْ دَا اِيْهَتْهْ دَسُوْرِيْ
تُوْ خَلَا سَكَهْ مَهْ رُوْمِيْ نَارِيْ جِيْكُمْ
تُوْ شَفَاعَتِ كِهْ لَنَا يَا مُصْطَفِيْ
پَا شِيْ اُوْرْدِيْجَنَهْ رَجَا يَا اُمَّتِيْ

بِكَ مَسَادِي أَوْزَمَانِ تِي وَيِ دَرِي
اَفْ اَوْنِ جُمْلَهٗ قَرُوضَانِ بِاللِّتَمَامِ
لِي نِدَايِكَ تِي زَبُونَا. وَاَنْ هَمَانِ
بُورِ وَنِينَهٗ هَمَّ حِسَابُ وَهَمَّ عَذَابُ
اَوْ دِجَنْ اَنْ دَمِ بِلَا فِكْرٍ وَخِيَالِ
اَوْ صَفَا دِجْنَهٗ مَقَامِي عِزَّتِي
بَا اَلِهِي تُو بَكِي بُو مَهٗ نَصِيْبِ

وَ اَنْ دَدَ دَزَانِيْنَ بَخْلِي مَحْسِرِي
هَمَّ سُنْتِ كِرْنَهٗ اَدَا وَاَنْ صُجْعُ وِشَامِ
هُوْنِ هَمِرِنِ بِنَهٗ بِيَا لِحَنْتِ رَوَانِ
جَنْتَايِنِ هَمَرِ زَبُونَا وَ مَابِ
دَا خِلِي جَنْتِ دِيْنِ اَوْ بِي سَوْ اَلِ
عَرَقِي دِيْنِ جُمْلَهٗ دِنَا قَا نِعْمَتِي
هَمَّ بَحْرَتَا مُحَمَّدَا يَا مُجِيبِ

بَحْتِ فِي بَيَانِ الصُّفُوِيِّ السَّمْعِ وَعَاقِبَهٗ اَمْرِهِمْ

بِكَ صَفَاكَ دَرِ بَا سِ دِيْبَهٗ اَوْ بِي عَذَابِ
جُونَكِي اَوْ هَمَرَهٗ صَنِي اَهْلِي عَنَسَاتِ
لِي زَهْرَ صَفَاكَ جَنْتَا سَانِ بِي حِنَا
نَا بِيْنِ اَوْ قَطُّ مُحَمَّدُ وَيِ دَمِي
وَ اَنْ دِدُنِيَا قَطُّ نَكِرِ سُنْتِ اَدَا
اَوْ دِيْبِيْنِ پُرِدِ اَكْرَ زَحْمَتِي
هَرَجِي مَخْلُوقِي دِيْبِيْنِ وَيِ دَمِي
هِنْدِي مَخْلُوقِي نِيْرِي دَرِ كَلَهٗ دِيْبَهٗ
چُونِ كُو صَدِيْقِي رَا دِيْبِيْتَهٗ بَرِ دَرِي
پُرِ زَبَانِي تِيْنِ بَشَلِي اَحْيَانِ
اَوْ زِيْ اَشْفَهٗ خَلْتِي دَا رُوْنِ بِي اَمَانِ

لَهٗ صَنِي وَاَنَا دِيْبِيْنِ بَرِ حِسَابِ
دِيْنِ زَمِيْرَا پُرِ تَرِنِ يَا مُؤْمِنَاتِ
دَا فِشَرِنِ اَكْرَ دِيْبِيْنِ اَوْ عَذَابِ
بِي شَفَاعَتِ دِجْنَهٗ نَارِ جَهَنْمِي
لُو كُو اَوْ نَا بِيْنِ مُجُوبِ خُدَا
اَخِرِي اَنْجَامِ دِكْفَهٗ جَنْتِي
تِيْنِ زَبَانِي وَ اَنْ دِيْبِنِ بَرِ جَهَنْمِي
هَمَّ صَدِيْقِي اَنْ دَمِ بِي اَنْ اَكَهٗ دِيْبَهٗ
نَا هَلَهٗ دَا خِلِ بِيْبَهٗ بِيْكَ نَفْسِي
تُو پِ دِيْكُنِ خَلْتِي بِيْضَرِي قَا مِحْيَانِ
لِي زِيْ اَشْفَهٗ نَاهِلَهٗ صَدِيْقِي اَوْ اَنْ

سَارِوَانَا دَذَنه بَرْدَفِ وَي دِي | تَادِچِن دِيوَانَا رَبِّ عَالَمِي

الصَّفُّ الثَّامِنُ أَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا

صَفَا فَشَتَا تَيْنَه حَشْرِي ظَاهِرَه	لِي زِكِي وَأَتَشَدَه نَارُو آگِرَه
دَرْدِكْتِي نَارُ زِدَفَتِ وَأَنَا ظُهُورُ	أَهْلِ حَشْرِي رِي دَرَقِينِ دُورِ دُورُ
بِكَ دِكِه كَا زِي دِي وَي وَقْتِي هَمَانُ	مَالِ الْيَتِيمَانِ دِخْوَارِنِ وَأَنْ عِيَانُ
وَأَنْ دِكِن مَالِي يَتِيمَانُ هَم تَلَفُ	لِوَبُوبِيهِ اِبْرُو لِيوَانِ آگِرَ عَلَفُ
هَم دِكِن دَعْوَا لِيوَانِ اَحْسَابِي مَالُ	تَادِچِن دِيوَانَا رَبِّ لَا يَزَالُ

الصَّفُّ التَّاسِعُ أَهْلُ الْقَتْلِ

وَمَنْ يَسْتَلْ مُؤْمِنًا سَمْتَهُ فَخِزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ

صَفَا نَهَان تَيْنَه حَشْرِي خَائِرِ عَا	رُوفِي وَإِنْ هَلْدَه وَشِنِ آرَضِي هَمَاذُ
تَيْنِ زَبَانِي دِكِنُ وَوَانِ كَا شِ دِكِنُ	وَإِنْ دِنَا فِ خَلْقِي تَمَامِي خَشِي دِكِنُ
وَإِنْ بِلَا حَقِّي كِرِنِ اِنْسَانِ قَتِيلُ	لِوَدِينِ اِبْرُو لِأَرْضِ اَمْعَا فِتِيلُ
دَعْوَدِچِي دَعْوَدِ دِكِنِ أَنْ دَمِ لِيوَانِ	وَه چِرَا كِرِيَه بِنَاءِ اللّٰهُ وَيِرَانِ
حَقِّي مَه اِبْرُو بَدِنِ مَه يَا رِجَالُ	وَرْتَه اَم بِيچِنَه دِيوَانَا ذُو الْجَلَالُ

الصَّفُّ الْعَاشِرُ أَهْلُ السَّعَادَةِ

صَفَا دَهَانِ وَقْتَا تَيْنَه نَحْشِي	عَرَقِي دِينِ جَمَلَه دِنَا فَا اَنُورِي
بَرْدِكِنِ حُلَه لِوَرَا قَانِ سُوَارِ	نُورِ سِرِّ رُوجِهِي آوَانَا شُعْلَه دَارِ
أَهْلِ حَشْرِي تَتُّ لِيوَانِ سَيْرَانِ دِكِنِ	هَم رُبُوتَدِ بِيرِوَانِ حَيْرَانِ دِكِنِ

هَمْ دَلَّيْنُ أَوْ هَمْثَدَا مِيرُوژْت
قَان زِ نَا كَرِنَه لِ دُنْيَايِ نِهَان
مِيرِي وَان تِينُ وَ دَبِينِ آيِ أَحْتَنَان
هَوْنِ دِ عَرَضِ مَهْ مَدَامْ خَانِ دَبُونُ
أَمْ دَكِنِ اِيْرُوْلِيْهْ دَعْوَكْ مَمَامْ

مِثْلُ كَلْبَانٍ وَي دَمِي رِسْوَا دِبِينُ
أَوْ نِهَابُونَه دِنَاثِ خَلْقِي عِيَانُ
وِي دَمِي فِي الْحَالِ دِكْنِ دَعْوَا كِرَانُ
لَهْ بَعْدَ لَا خَالِقِ هَوْنِ رِسْوَايِ بُونُ
وَرْنَهْ أَمْ نَجْنَهْ دَبِيْوَا نَا ذُوْا نِصْتَامْ

الْصَفَّ السَّادِسُ الْتَّامُّ وَمَوْذِي الْحَبْرَانِ

هَمَّا زَمْشَاءُ بَيْمِ سَتَلِ بَعْدَ ذَلِكَ زَنْبِمْ
سَفَا شَشَاءُ بَيْتَه حَشْرِي سَلِ ذَلِكَ
هَمْ لِسَهْ صَوْرَتِ دِ چِنِ زَادِ رَوَانُ
وَانْ رُخْلِي رَا دِكُو تِينِ يَزْ حَبْرُ
هَمْ شَكِيْنَا نَدِنِ دِلِي خَلْقِ وَجَبْرَانُ
وَانْ دِكُو تِينِ هَمْ دَمِي چَبْرِي خَبِيثُ
وَانْ دِمَا بَيْنَا دُو مَرْدَانِ دَا نِفَاقُ
پيسِرِ وَانْ دَعْوَهْ چِي دِكِرِنِ هَمَانُ

بُنْسِ الْأَسْمِ الْفُسُوقِ بَعْدَ الْإِيْتَانِ
لِي تَهْ قَطْعَا زَبْرُهْ وَانْ دَسْتِ وَلَيْتَكْ
خُونِ رُجَافِ وَانْ دِبَارِنِ ظَاهِرَانُ
لِي كُو اِيْرُوْبُونَه رِسْوَا سَرِ لَسَرُ
كِرِ بَا شَكَارُو كِرِ مَخْفِي مَوْ نِهَانُ
هَمْ خَبْرِ دَايِ تَبِيحِ وَ نَطْقِي پَيْسِ
چَبْرِكِرِنِ دَا كُو بَيْسْتِنِ اِفْتِرَاقُ
مَهْلَتِي نَادِنِ دِ خَوَازِنِ أَوْ رَوَانُ

الْصَفَّ السَّابِعُ أَهْلُ النَّعْبِ وَاللَّهْمِ

سَفَا مَنَتَا تِينِ هَمْ شَيْطَانِينِ
لَيْتُ دِرِشِينِ هَمْ تَنَهْ سَرِ تَلِي وَانْ
وَانْ دِكِرِ هَمْ دَمِ بَسَا زِي رَشْبَتَهْ

رَوْرَشُ وَ هَمْ جِسْمُ وَ كُو كْ لَعْبَانِينِ
هَمْ دِرَانِي وَانْ بَنْشِي قُو جِكَا نَفْ
بَيْتَهْ شَيْطَانِ دِكِرِنَهْ صُنْعَتَهْ

الصَّفُّ الثَّالِثُ شَاهِدُ الزُّورِ

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَسَّوْا بِاللَّغْوِ مَرَّوْا كِرَامًا

صَفًّا ثَالِثٌ فِي حَمْرِ أَعْمَالِي شَرٌّ	جَمَلُهُ كَوْرِيْنِ بِي زِمَانٍ سَمِعَ كَرٌّ
شَاهِدِي دَأَنَّهُ بِإِلْحَاقِي وَإِنْ هَمَانٌ	أَوْ دَبُونُ شَاهِدٌ بِدَرَوْهَمِ زِمَانٍ
قَطُّ نَدِي بُونٍ وَإِنْ دَكْرَتِيْنِ مَهْ دِيَهْ	سُوْنِدُ دِخَارِيْنِ وَإِنْ دِدْرِي بِنَجِيَهْ
دَعُوْدُ تَبِيْنٍ وَدِيْبِيْنِ شَاهِدِي زُوْرُ	وَ جِرَاحَتِي مَهْ كِرَآنٍ دَمَّ كَيْبُرُ
بِي سَبَبٍ وَدَكْرِيْلَهُ آيِي بِي آدَبِ	أَمْ دَكْرِيْنِ أَيْرُوْلِيَهْ دَعُوًّا طَلَبُ

صَفًّا رَابِعٌ كَاتِمُ الشَّهَادَةِ

وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آتَمُّ قَلْبٍ

صَفًّا جَارَانِ يَتِيَهْ حَشْرِي بَعْدَهُمْ	فَدَكْرِيَهْ دَقِي تَمَامُ أَهْلِي جُرْمُ
مَارِدُ عَشْرَبِ تَبِيْنِ زِدُوْفُ وَإِنْ بِي أَلِكُ	تَبِيَهْ سَنِيَكِ أَوْ أَنْ لِيْثُ وَزِمَانُ
أَفِي أَوْ نُ هَبُو لِيْنِي وَإِنْ شَاهِدِي	وَقَتِ دَعُوَائِي دِكْرَتِيْنِ مَهْ نَدِي
حَقِّ تَعْبُدُ الْوَرَاوَانَ انْكَارُ كِرِيْنِ	مِيْلَا ظَاهِرِي دَائِي وَإِنْ سِتَارُ كِرِيْنِ
خَصْبِي وَإِنَّا تَبِيْنِ دِيْبِيْنِ آيِي بَدْفِعَالُ	وَزِنَهْ أَمْ بِنَجِيَهْ دِيَوَانَا ذُو الْجَلَالُ
وَ جِرَاحَتِي دِمَهْ انْكَارُ دِكْرِي	دِيْبِيْنَا خَوَهْ وَ جِرَاطِظَارُ نِكْرِي
أَمْ هَرِيْنِ دِيَوَانَا رَبِّ مُسْتَعَانُ	أَمْ دَكْرِيْنِ أَيْرُوْلِيَهْ دَعُوًّا كِرَانُ

الصَّفُّ الْخَامِسُ أَهْلُ الزِّنَا

وَلَا تَشْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا

عَفَّا بِنَجَا يَتِيَهْ حَشْرِي أَوْ زِمَانُ	بِيْنِ دِدَدِ جَنْدَلِكُ وَجِسْمُ وَبَطْنِي وَإِنْ
--	--

الصَّفَّ الْأَوَّلَ مَا فِيهِ الزَّكَاةُ

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

لِي زَكَاةٍ وَأَنْ يَمْزِنَ مِثْلَ حَبَابٍ لِي حِسَابِينَ صَدَقَاتِهِمْ يُرْسِلُ فِيهِمْ رُسُلًا وَيُخَوِّفُهُمْ وَأَوْدِقُونَ فِي أَمَانٍ وَأَنْ يَدَّهِنَ زَانِبِينَ فِي مَجْلِي أَوْ زَمَانَ فَإِنَّ زَكَاةً ذَخِيرًا لَهُمْ وَمَالٍ حَرَامٍ لَوْ كَرِهُوا لَأَرْسَلْنَا حَشْرًا مُفْلِسًا	صَفًّا أَوَّلَ تَيْبَةٍ حَشْرِي يَا رَجُلَا عَقْرَبِينَ تَيْبَاتِي دُوبَشِكُ وَمَا زُ مَا رُوْمُورِ تَيْبَاتِي دِلِشْنِ أَيُّ جُونُ بِكَ مَنَادِي تِي دِكِهَ كَا زِي هَمَانُ أَوْ دِكِهَ كَا زِي دِنَانُ خَلْقِي تَمَامُ أَلْبَتَا أَوْ قَوْمِيكَ بِرَحْمَتِي
--	--

الصَّفَّ الثَّانِي أَهْلُ الْبَيْعِ

الَّذِينَ يَبْتَاعُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِمْ مُمْتَلِينَ أُولَئِكَ لَآخِلَاقٌ لَمْ يَرْوُفُوا بِالْأَنْصَارِ

دَخَلَتْ تِي آكَرْتَنَه دَسْتُ وَزِمَانُ فَإِنَّ تَرُوتِينَ مَالٍ بِجِبَلِهِ هَمَّ بِجَالٍ كَيْمُ كَرِنَ دِهْمُ حَقِّهِ دِكَلُ مَيْزِينَ لَوْ حَرَّ أَبُوبِهِ لِحَشْرِي حَالٍ وَأَنْ هَمَّ دِكَلُ وَأَنْ دِجْنَه دِيوَانَا لِرُورُ مَرِنَ بَدِنَ اِبْرُومَلَهْ أَوْ لَازِمَهْ أَوْ دِيوَانَا لِي تَنَه رَشُوتُ رِيَا	أَوْ دَمَا صَفًّا دُورِيَانُ تِينَ حِيَانُ وَي دِي كَارِي دِكَيْتِينَ بِيكَ دِلَالُ وَأَنْ كَرِنَ حَيْلَه دِنَانُ كُو دُوشِينُ سَرِنْدُ دِخَوَارِنَ مَه تَمَامُ دَا يَه بِيَانُ دَعُورَجِي دِكَرِنَ لِي أَنْ أَطْرَفِي وَدُورُ أَوْ دِي بِيَتْرِنَ دِينَ وَحَقُّ وَفَرَضِ مَهْ وَي دِي دِجْنَه دِيوَانَا كَبْرِيَا
--	--

٥ - وان . نيم وعداد ژدث وان تي . ٥ - كسين كو آزيت دانه جيرانا ، دست و لتك وان نيين
 ٦ - رباخورن ، سري وان لوزرن گي وان لوزورن . ٧ - كسين كو مخبي خلقي كونه لجم سزنان
 بچيلي دارفته شدا ندي نه . ٨ - كسين كو عي خوه دتجيبين ، نرو لان تشكي نهه تاكن . ٩ - اهل لذت

هِنِكَ خَصِي دَخُو تَبِينِ دِگَلِ دَعْوِي بِيَرُو دَبِينِ
 نَمَامِ خَيْرَانِ رِي دِسْتِينِ هِنِكَ مَحْفُوظِ هِنِكَ دِيَرَانِ
 كَلَكِ اَنْ دَمِ دِيَنِ فَحْشَه زَبَانِي وَاَنْ دِكِنِ كَاشَه
 لِضَعْفِي خَرِ دِيَنِ شَاشَه لِبَرْمِي زَانِي سَرَكِرْدَانِ
 هِنِكَ اَنْ دَمِ دِيَنِ شَاكِرِ كُورِيَنِ اَوْ بَرِ پَرِي اَكِرِ
 زُبُوجَتِ دِيَنِ حَاضِرِ كُورِي نَوْتِ بَكِنِ دَوَرَانِ
 فَنِي اَوُرُوژِ حَوَالِي تَه جَوَابَه دِي حَالِي تَه
 بِيَه خَيْرِ عَمَلِي تَه مَكْرِ اَمْدَادِ بَكِه اِيَانِ
 وَاَلِي رَحْمَا خُدِي زَا فَه كَمَا اَرْضِ وَحْتَا فَا فَه
 لَا تَسْتَطِرْدِلِكِ سَا فَه اُمِيدِمُ رَحْمَتَا رَحْمَانِ

بَحْتِ فِي بَيَانِ صُنُوفِ اَلْمَخْدُوقَاتِ يَوْمِ اَلنَّبَا مَه

<p> دَا بَرَانِ مَرَجِي اَهْلِي مَجْلِسِي كَا نِي چِنْدِ صَفِ بِيَه حَشْرِي مُؤِنِنِ اَسَا اَحْمَدُ بَرَانِ دَه صَفَه هَمِ بِيَنِ مِشْبَارِ زُخْرَايِي خَفْلَتِي صَفِ صَفِ جُمْلَه بَيَانِ كَرِ خَا صِرْعَامِ </p>	<p> كُوَرِ بِيَدِنِ دَا اَزِ بِيَرِي مِمَّ مَبَحْثِي اَزِ بَكِمُ جُمْلَه زُبُونَا وَدَه بَيَانِ اَمَّا جُمْلَه بَيَانِ يَكِ صَفَه كُوَرِ بِيَدِنِ وَاَنْ دَه صِنِي فِي اُمْتِي كَا بِيِي طُرُوزِي دِي چِنِ جُمْلَه نَمَامِ </p>
--	---

(دده سنه) اَبَ بَيَانِ تُوَرِ دُوَرِ دَه يَه اَمَرَاتِ هَا
 بِنَه نَمَامِ حَدِيثَانِ حَسْبِ اَبِ اَبِنِ مَرْدُو كِه رَوَايَتِ رَلَه
 دَه مَبَ اَتَمِ بَيَانِ كِرِه يَلَعِي طُرُوزِي مَانِي وَا فَه
 اَمَتِ دَحْشِرِي دَه رِبَه دَه صِنَا اَسَا وَا
 = لِسُورَتِ مَيِدَانَه . ۲ - حَرَامِ خُورِنِ لِسُورَتِ
 وِجْشَانَه . ۳ - حَاكِمِي كُوَرِ حَكْمِ خُوَرِ دَه ظَلَمِ كِرِه
 كُوَرِ دِيَنِ لِهْشِ دِي چِنِ تَبِيَنِ - عَامِي كُوَرِ عَمَلِ وَا لَوُتُو
 وَا نَه وَكِ هَشِنِ ، زِمَانِي وَا نِي سَرِ سَتَكِ -

سَرِّخُو لَكَثْرَانَ دِيخِنُ لِكِرِنِي خُودِ بِنِ بُوشْمَانِ
مِيكَ سَاقِي هِيكَ بَعِاشْتِي هِيكَ كَاذِبِ هِيكَ سَادِقِي
هِيكَ فِعْلِي آوَانِ لَافِي هِيكَ شُورِي آوَانِ طُغْيَانِ
مِيكَ جَاهِلِ مِيكَ عَالِمِ مِيكَ كُوتُورُومِ مِيكَ سَالِمِ
مِيكَ مَظْلُومِ مِيكَ ظَالِمِ مِيكَ قَنَجِنِ مِيكَ يَمَانِ
مِيكَ خَسْتَه مِيكَ خُوشِنِ مِيكَ يَارُومِ مِيكَ بُوشِنِ
مِيكَ دَسْتِ وَيِ كُوشِنِ هِيكَ مِيَرِنِ مِيكَ رِثَانِ
هِيكَ شَانَه مِيكَ دِرِگِنِ هِيكَ زَنَكِنِ مِيكَ سَكِنِ
هِيكَ مُؤْمِنِ مِيكَ بِي دِينِ مِيكَ مَحْرُومِ مِيكَ خَسَدَانِ
مِيكَ مُفْسِدِ دِينِ اِخْرَاجِ مِيكَ غَنِي وَ مِيكَ مُتَحَاجِ
مِيكَ حَلَه وَ دِرِگِنِ تَاجِ مِيكَ مَبُوسِ مِيكَ عُرِيَانِ
مِيكَ بِي دِيَلِ مِيكَ بِي جَافِ مِيكَ بِي دَسْتِ مِيكَ بِي كَافِ
مِيكَ بِنِ سِي مِيكَ بَرَطَافِ مِيكَ بِي سِنِ مِيكَ خُوبَانِ
مِيكَ سَبَبِ وَ مِيكَ دَسْتَه بِي خِيَرَانِ مِيكَ بَسْتَه
مِيكَ سَاغِنِ مِيكَ خَسْتَه وَ دِرِگِنِ آوَرِ بُو دَرْمَانِ
مِيكَ سَمِيذِ مِيكَ شَقِي مِيكَ اُمِّي مِيكَ فِتِي
مِيكَ شَارِبِ مِيكَ سَاقِي مِيكَ بَرِحِي مِيكَ عَطْشَانِ

(كوتوروم) سَقَطُ ، تَامُ نَسَانِ (بِر) دُوسْتِ وَ اَنِ نَسَه (بوشن) بِي كِسِنِ (حله) حَلِيَانَتِ
(سبب) مَعْبَرِ (دسته) هَانِيَه تَقْضَرُ كُوتُ (بسته) كُوتُ بِي (۲) خُوبَانِ : بَدُونِ وَ
خَبَرِنِ

جمله ژن مانه د فکروا ندیشه	آئی خدیجه فاطمه آئی عائشه
هم شفاقت کن ژبو و ان حرمتان	مون بکن باردم ژبو نا عورتان
آل اصحابان د شینه اونج	مهری د ژبندی کور د ی طرفین لوهی
امتی و امتی یارب د لب	اوجوه سجده د به ان دم د ی
کوبی امت ژبو نا احمد ا	آئی رشید دا ائم بلکه سکر خدا
دا بین مون محمد اشکرا	مون صلاتان مهرنجون آئی برا
گوه بدن دا ازیان کم حال وان	از بکد بجعی ژکیشانان میزان

تحت المیزان و الحشر

بین کوهماز که از بیزم تماشا کن بقلب و جان
یکایکت بیان کم آرزو بینن مون عجايبان
اگر انسان اگر حیوان اگر جن و اگر شیطان پرون دین
تمام صانع بن بین خدی جان محقق اودین دیوان
دما را بن ژ ناث قبری تمامی وان ژ ناث غبری
دین برهت دجن حشری هینک را کب هینک بیان
اوان داژون پسال قدسی اگر مؤمن اگر عاصی
انعمای وان دکن پرسی اطاعت اگر عصیان
هینک دکرین هینک شانده هینک فحش و ورسوانه
دل زین او ژ طرسانه د بینن فی حالی انسان
هینک ادمو و هم آخن ژوان چید بن کلک و اخن

تُوْرَجَاكَه دِي زُبُوْنَا اُمْتِي
 كَرِ قَبُولِ نَبْتِ دُعَاةِ اَجْحَسِي
 اِي خَلِيْنَه بَا عَدَاكَتِ يَا عُمَرُ
 تُوْبِسْكَنَه بَرِ صِرَاطِي يَا اَمِيْرُ
 مَرْجِي بَارِ اَوِي كُو بَرِ گِرَاَنْ
 كَرِ تُوْرِي عَا جَرِ بِيْنِي يَا عُمَرُ
 اِي خَلِيْفَه ذِي حَيَاةِ عُمَاْنِ وَنَ
 تُوْلِيْزَانِي بَسْكَنَه اَجْحَسِي
 دَفْتَرِ اَخِيْرَانِ بَخُوْنَه تُوْرِي اَنْ
 عَيْبِ وَاَنَا تُوْ تَشِيْرَه دَا نَبِيْ
 كَمَرِ تُوْلِي تُوْ تَشِيْرِي عَيْبِ وَي
 مَرْ اُوْدَه خَالِقِ وَتَشَارِ عَيْبِ
 يَا عَلِيْ اَنْتَ اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ
 تُوْ دِكَلِ عُمَاْنِ مَرْ نِ فِيْ خِدْمَتِي
 هَمْ كِنَا هِي كِي بِيْتِيْنِ بَرِ گِرَاَنْ
 بَلَكِي كُو خَالِقِ عَفْوَكَه وَي هَمَاَنْ
 پُرْسَا تَه دَرِ بَا زُوْدَبَه تُوْحِيْدَرِي
 اِي حَسَنُ وَاِي حُسَيْنُ مَوْنُ مَرْ نِ
 هَمْ سَحَابِي مِيْنِ مَرْ نِ مَوْنُ اَجْمَعِيْنِ

بَلَكِي خَالِقِ دِي لُوَاْنِ كَه رَحْمَتِي
 تُوْبَكَه كَا زِي زُبُوْنَا مِيْنِ اَحِي
 حَزْدِكَه خَالِقِ زُوْعَدَلَا نَه مَكْرُ
 هَمْ زُو خَالِقِ تُوْرَجَاكَه پُرِ كَشِيْرُ
 تُوْرَجَاوِي كَه زُوْرَبِ مُسْتَعَاْنِ
 كَا زِي مِيْنِ كَه هَمْ بَدَه چَا پَكِ خَبَرُ
 كَرِ تَنَا تَه دِي جِلْمِ حَقِ دِيْبَهْرَه
 دَفْتَرِ اَخْلِقِ بَخُوْنَه يَا اَحِي
 دَفْتَرِ اَشْرَاَنْ بَخُوْنَه تُوْرِي هَاَنْ
 دَا دِنَا فِ خَلْقِي دَه اُوْرِسُوَا بِيْنِ
 زُوْبِ عَالَمِ نَا كِيْتِنِ رِسُوَا اَوِي
 مَرْ اُوْدَه رَا زِقِ وَغَفَا رِ ذُوْبِ
 مَوْنُ مَرْ نِ اِيْرُوْبِيْنِ مَرْ دُوْمَعِيْرُ
 مَوْنُ بَكِيْنِ يَا رُوْدِمِ زُبُوْنَا اُمْتِي
 تُوْرَجَاوِي كَه زُوْرَبِ مُسْتَعَاْدُ
 دِي دِنَا فِ خَلْقِي بَكَه دِلِ شَا دِمَا دُ
 لُوْرَا تُوْ اَصْلَانِي شَاهِيْ اَكْبَرِي
 مَوْنِ دَا مَدَا دِ اَشْهِيْدَانِ زُوْ وَرِيْنِ
 مَوْنِ بَكِيْنِ يَا رُوْدِمِ زُبُوْرِ اَخُوَانِي دِيْنِ

رَادِبَهَ أَحْمَدَ سَرِيعًا وَي دَمِي
نَارِدِكَه فِي الْحَالِ زَبْرَآفِي فِرَارِ
أَوْ دَسْكَنَه لَا لِي جِي هَمَان
هَم زَطِيسَا وَي دِينِ مَخْلُوقِ آمِين
رُفْسِكِي جَا قَانِ لِذُنْيَا فِي جَلِيلِ
خَفِ دِكَيْتِي بَرِ حَبِيبِ خُورَجِيمِ
سَاحِبِكِ مِثْلِي وَي دَايَه مَه خُدَا
دَايَه نِيشَانِي مَه وَي رَاهِي نَجَاتِ

وَزِدِكَه آفِي بِنَارِ جَلْمَنِي
تَادِجَه عَرِشِ خُدَا دِكَه قَرَارِ
هَم زُ خَتِي دُورِ دِيْتِنِ أَوْ زَمَانِ
هَمُونِ بِنَدِينِ صُنْعِ رَبِّ الْعَالَمِينِ
هَمَرِدِكَه تَسْلِيمِ زُبُورِي جَبْرِيَلِ
دَا بَيْتِ دَفْعَا جَهَنَّمَ وَ جَحِيمِ
دَا بَكِنِ بُونَا وَي آمِ خِدْمَتِ آدَا
هَمُونِ زُبُونَا وَي خُونِ مَه صَلَاةِ

مَجْتِ وَصِعِ الْمِيزَانِ وَاعَانَةِ الصَّحَابَةِ

تَيْتَه دَانِينِ مِيزَانَا عَدَلِي ظَهْرِنِ
وَزْنِ أَعْمَالِنِ لَانِ بَا مَرِ لَا يَزَالِ
هَم دِي بِيْتِنِ دَفْتَرِي خَتِي حِسَابِ
نَادَه رِي جَهَنَّمَ كُو أَوْ بِيْعَه جَانِ
هَم دِكِنِ مَدَا صِرَاطِي فَوْقِ نَارِ
وِي دَمِي دَا أَوْ مُحَمَّدُ مُسْطَنِي
هَمُونِ وَرِنِ اِيْرُو بِيْتِنِ مِحْنَتِي
أَفِي حَسْبِي رَابَه سَرِيعَاتِي دَمِي
هَم لَبْرُ دَرِكَه بَلَكَه پُرِ دِفْتِي
خَالِقِ عَالَمِ زِيَه پُرِ رَاضِيَه

أَيَكُ لَكَ وَي ظَنَنَه بِكَ زِي زُبُورِ
كُنَيْتَا وَي دِرَا نَه ذُو الْجَلَالِ
دِكُنَيْتِنِ جَمَلَه كِنَاهُ وَ هَم تَوَابِ
مِثْلِ خُدَقِ أَوْ دَارِضِي دَا عِيَانِ
أَوْ دِ شِبْهَه مَوْ مِثْلِ ذُو النِّقَارِ
أَوْ دِي بِيْرِ جَارِ يَارِي بَا صَفَا
زُو بَكِنِ يَارُومِ زُبُونَا أُمَّتِي
لَه هَرَه بَرِ دَرِ كِهِي وَي جَهَنْمِي
دَانُورِينِ زَبَانِي أُمَّتِي
أَوْ زِي صِدْقَانَه تَمَامًا رَاضِيَه

لَرَبِّي طَرَزِي دِ بِيْنِ جَهَنْمِي
 حَضْرَتِ آدَمِ دِي اِيْرُو هَا پِيْل
 هَر زْتِه تَفْسِي دِ خَوَازِمِ يَا اَلله
 نُوخِ دِ بِيْعِ نَا خَوَازِمِ اَز دَرِي
 مَرَبِّي طَرَزِي دِ بِيْرْدِ اَوْ خِيْل
 هَم زْتِه اِيْرُو دِ خَوَازِمِ رَحْمَتِي
 حَضْرَتِ مُوسَى دِ بِيْعِ يَا كَرِيْم
 اَز دِ خَوَازِمِ مِيْنَ خَلَاصِي يَا مَبِيْن
 حَضْرَتِ عِيْسَى دِ بِيْعِ وَيِ دَمِي
 مِيْنَ بِيْحَشِيْنِه بُوِي اِسْمِ كَبِيْر
 وَيِ دَمِي وَيِ اَوْ رَسُوْلِي عَزَّتِي
 هَم دِ بِيْعِ يَا اَللهي يَا خُدَا
 اَلْ وَاَصْحَابِ دِيْمِيْنَ اَوْلَادِ وَاَلِي
 تَرِيْ كِي دَفْعَا جَهَنْمِ يَا اَلله
 دَا بِيْنِ رَاْحَتِ نِهَا اَهْلِ حِسَابِ
 بِيْسَتَرِي چَا فِي دِيْمُوْمِيْنَ مُؤْمِنَاتِ
 هَم دِ بِيْرْدِ يَا رَسُوْلِي يَا صَفَا

تَفْسِي وَا نَفْسِي دِ بِيْرْدِ وَيِ دَمِي
 نَا خَوَازِمِ هَم نُوخِ وَشَيْتُ وِهَم قَابِيْل
 عَنُوكِي مِيْنَ تُوْبِي بُو مِيْنَ پَنَا ه
 اَز دِ خَوَازِمِ يَا اَللهي رَحْمَتِي
 اِيْرُو نَا خَوَازِمِ زْتِه اَز اِسْمَاعِيْل
 مِيْنَ خَلَاصِ كِي تُوْر نَا فَا رَحْمَتِي
 اِيْرُو نَا خَوَازِمِ بَرَادَرِ يَا رَحِيْم
 كَر خُدَا نِ سُوْجَمِ اَللهِ الْعَالَمِيْنَ
 اَز نَخَوَازِمِ يَا اَللهي مَرِيْمِي
 يَا بِيْه اِيْرُو زَبُو مِيْنَ دَسْتَكِيْدِ
 هَم زْتِ خَالِقِ اَوْ دِ خَوَازِمِ اُمْتِي
 مِيْنَ زَا اُمْتِي يَا اَللهي اِيْرُو جُدَا
 تَا مِ فِدَا بِيْنَ اَوْ زَبُو اُمْتِ بَلِي
 دُوْرِيْ كِي وَيِ فِي دَمِي يَا بَادِشَاَه
 هَم بِلَا نِ جِيْنَا سُوْا لِ وِهَم جَوَابِ
 بِيْنِه جَبْرَائِيْلِ دِدِه فَا رَحْمَتِ
 رَا بِه وَرَكِه جَهَنْمِي يَا مَقْطَنِي

در فراغ کرده نَسَبِ بِيْرْدِ كِه طَالِبِ وَيِ بَرْتِيْنِه
 سر جبهانی وی آگروی بطفه یانی آری کوز جهمی
 ادرفی قدم امتر که . ای سنده دَرْدَةُ النَّاصِيْبِ

میری مؤمن و زنی مؤمن که در دنیا دیده و در دنیا
 خدی بر یانه خیر این خلیفه بیستری وان شد
 هلاسه و محافظه کرده . در روز قیامت ده وی شد

لَوْرَا كَا زِي تَه دِ كِه بَارِي خُدا
لِي سَرِيعَا رَا دِبِه جَهَنَّم هَمَان
اَمَّا فِي الْحَالِ سَهْدِكَيْنِ مُصْطَفِي
تُو بَكِه كَا زِي رُو بونا اَمْتِي
لَوْنِهَا بِيْتِنِ جَهَنَّم اَشْكَار
اَو بِلَا اِبْرُو رَمِي قَطُ دُوْر نَبِي
هَم بِلَالِ رَا دِبِه دِ كِه كَا زِي وَنِدَا
اَو دِي يَا اَمَّا اَحْمَدُ وَرِنِ
اَمَّا اَحْمَدُ هَمِي اَوْر اَدِي
نَرِي كِي يَا رَبُّ رُو بونا مَه نَضِيْب
لِي رُو نَا كَا دِي جَهَنَّم پُر عَجِيْب
وِي دِي جَهَنَّم دِي يَا مُسْتَعَان
اَهْلِ جَنَّتِ زِي دَرِي تَه يَا كَرِيْم
نِيْجِه زَبَانِي دِ كِي تِنِ وِي هَمَان
لِي رُو نَا كَا دِي نَارِ جَهَنَّم تِي تَه خُوش
هَم رُو رُو سَا وِي دِلُوْر زِي اَنْبِيَا
اَكْر اَلْفِ رُو وِي خَا هَم دِي بَه
وَقْتِ بِي تَه نَا فَا خَلَقَ عَالَمِي
اَيْدِي نَابِي تِنِ مَخْلُوْقَانِ سِتَارُ

وِي بَكِه دَا خِلِ كُنْتَا رَانِ تَه دَا
لِي دِ كِه بَا مَحْشَرِي دَا اَوْر وَا نِ
رُو بِلَالِ بِي تَه دِي اَو پُر صَفَا
اَو بِلَا بِي تَه مَكَانِ رَا حَقِي
رُو بَرَفَكِه دَا بِي تِنِ اَو طِرَا رُو
دَا وِدِ كِه سِي سِي لِ وَ كَم مَدْ خُو لِ نَبِي
دِ كِه پُر دِه نَا فَا جُمْلَه خَلَقِي اَوْ صَدَا
سَاشِ دِي مِي نِ هَر جِي خَلَقِي كَا فَرِي
بِي تَه بِنِ لُوَاةِ الْحَمْدِ بَرَهْتِ دِي نِ
اَو لُوَاةِ الْحَمْدِ بِنِ دَارِ حَبِيْبِ
اَو دِ كِه جَارِ كِه هُجُوْمِ غَايَتِ مَهِيْبِ
تَه جِي رُو جِي كَرِيْمِ هُنْفَا زَمَانِ
مِنِ بَا هَلِ مَنِ بَكِه تِي رُو بَارِ حِيْمِ
دَا وِدِ كِه هِي دِي بِي تِنِ اَوْر وَا نِ
اَو دِ كِه جَارِ كِه رُو دَسْتِ وَا نِ خُرُوْشِ
وِي دِي فِي الْحَالِ دِ كُنْتَه سَر رُو بَا
اَرْضِ حَشْرِي تَقْتِ تَرِي اَكْر دِبِه
كَا فِي خَلَقِي مَنِ دِي بِي تِنِ وِي دِي
جِي تَنَه دَا اَو بِي تِنِ پِي دَا فِرَا رُو

ہم دوی روڑی لمہ کی شفقتی	یا الہی تری لمہ کی رحمتی
دا شفاعت کہ لمہ او یا مجیب	ہم دکل احمد بکی حشری نصیب
دی بینن او محمد مصطفیٰ	کی صلواتان بخونہ باصفا
رصلواتان بدن اخوانی خاص	گر جہنم ہون دین بینہ خلاص

داستان حضور جہنم

ہم ژبو حشری دکن تنبیہ خلق	وی دمی قریش دیوان حق
تی ژوی صوتک بلندہ دنگ و صدا	یک سادی تی دکہ گازی و نیدا
ہون ژبو حشری ورن حاضرین	اودی یا اهل محشر کان بین
انس و جن حیوان شیاطین خاص عام	مخلوقات حاضرین جملہ نام
تر مردہ بی جہنمی یا جبریل	امر جبرائیل دکہ رب جلیل
اود لوزن اعضا وان خوف دکن	اهل حشری وی ندائی سخ دکن
ہم دکن چاقان ببال عرشہ نظر	ہم دترین جملہ مخلوق سرتکر
وی دمی دکہ بیک جہنم و ناز	ہم دچہ جبریل بفرمانا قہار
ہاتمہ پی تہ بفرمانا کریم	اود کہ گازی دبیر یا جحیم
از دتریم ژبو تہ سورج کلک	لی بلی جہنم دبیر یا ملک
لوراکان خلق تیخہ در عذاب	ہم دتریم کو بدہ من او عذاب
اوز نا قاونی تری اگر عقاب	تا جہنم ژوی دکہ خوف عذاب
ہر ژبو قہرا عذاب ذو الجلال	لی چرا ام خوف ناکن ای مثال
یا جہنم توبہ ایرو ذلیل	جاردی بووی دبیر جبریل

طَافَ دَبَهُ نِيرِيكَ بَقَاسِي مِيلِكِي
بُرُزِ كَرَمَاوِي دِ بِي سِنِ زَحْتِي
خَوِي دِدِن بَعْضَكَ حَتَا بُو غَاوُ سِينَك
هَمُ زِ بَعْضَكَ پُرُ دِ چِه اَرْضِي هَمَان
تِنِ چَكَانِدِن بَيْرِي پِيغَمَبِرَان
اَو لَوَاهُ الْحَمْدُ زِ بُونَا اَحْمَدَا
لِي هِنْدَه سَجَقِي زِ بُونَاوِي عَجَب
يَكِ دِ بِي سِنِ دِي لَسَرِ حَقِي حَرَامِ
پَرُ مَزِينِ دِي بِي سِنِ اَو مَحَامِ
كُرُ سِيَانِ بِي سِنِ لِدَوُرِي دَا بِي سِنِ
سَرُ فِرَازِ اَنْبِيَا اَو مُصْطَفِيَا
يَكِ شَنَا يَكِ اَو دِكِه فِي الْحَالِ اَدَا
شَكَلَا تِي چَا زِ كِتَابَانِ حَلِ دِكِه
حَقِي حَشَرِي تَفِ دِسْ كِنِ اَرِ دِحَا
هَمُ دِسْ كِنِ پِشْتِي وَا نَدَا صَا حُونِ
پِشْتِي مُؤْمِنَانِ دِسْ كِنِ ظَا لِمُونِ
هَمُ دِسْ كِنِ پِشْتِي وَا نِ جُمْلَه مَلَكِ
نَا مِي سِنِ يَكِ رَا هُ زِ بُو وَي عَالَمِي
هَمُ بُوِي طَبَرِي دِسْ كِنِ خَا صِ عَا

لِي بَلِي كَرَمَاوِي مِثْلِي سِي لِكِي
خَوِي دِدِن جُمْلَه زِ بَرُوِي مَحْنَتِي
لِي زِ سِنِكَ بَعْضَكَ حَتَا چَا كَانِ وِ سِنِكَ
مِقْدَارِي مِيلَكِ دِ اَخِي دَا رَوَانِ
هَمُ لِينِ بَرَهْفِ دِ بِنِ اُمْتِي وَا نِ
سَرِي كِي وَي لَا اَرْضِ يَكِ لِعَرِشِ خُدَا
يَكِ دِ چِه شَرَفِي وُهَمُ يَكِ دِ چِه غَرَبِ
لَوُ دِكِنِ دَرُ بَا زِ سَا يَا وَي اَنَامِ
اَو مِسْ كَا اَبِي ضَه جُمْلَه نَمَامِ
اَنْبِيَا جُمْلَه لِسَرِ وَا نِ رُو دِنِ
لَا دِبَه سَرُ مِشْبَرِي اَو پُرُ صَفَا
قَطِ كَسِي نَذِي هُ بُو جَارَانِ اَو دُعَا
شَبَهَا وَا نَا حَمُو اَضْهَارِ دِكِه
لِي لِي سِي اَو لِيَا نَه بِال سَمَامِ
پِشْتِي صَا حَانِ دِسْ كِنِ مُؤْمِنُونِ
هَمُ لِي سِي وَا نِ دِسْ كِنِ كَا فِرُونِ
مِثْلِ سُرُ دِي دُو رِ لَوَانِ دِرْ كِنِ خَلَكِ
شَاشِ دِ مِي سِنِ هِنْدِي اَبْنِ اَدَمِي
كَسِ خَبَرْنَا دَه بِي دَسْتُورِيكَ كَلَامِ

دَنَكِ رُغَيْبِي قِي دِ بِيْرَهْ يَا رَسُوْل
رَا بَه دَا اَمَّ مَحْشَرِي قَرْمُوْشِ بَكِي
تُوْلِيْنِكِ مِنْ پُرْتَبِيْكَ اَكْبَرِي
تُوْرْتُوْنَا مِنْ حَبِيْبِي هَرَزْمَان
زُوْرْتُوْ سَجْدِي رَا دِيْ بَه اَوْشَهْرُوْر
اُوْدِ بِيْرَهْ يَا كَرِيْمُ وَيَا رَحِيْمُ
يَا اِلَهِيْ كَانِ اَبُوْ بَكِي صَدِيْقِي
وِي دَمِيْ اَوْ خَالِيْ لِيْ وَنَهَارِي
رَا دِيْنِ اَوْ جَارِيْ يَا صَفِي
اَوْ بَهْتِ پُرْتَشَا دِيْنِ شَا دَانِ دِيْنِ
بَا شِيْ رَا دِيْنِ جُمَّهْ مَخْلُوْقِ سَرِيْسَرِ
كَافِرُوْنِ حَشَرِيْ دِيْ بِيْنِ اَوْزْمَانِ
هَمِ دِيْ بِيْرِنِ اَوْ حَقِيْ بُوْنِ تَمَامِ
اِيْدِيْ جُوْفَرِيْسَتِ لِمَهْ وَاحْسَرَتَا
رَا دِيْنِ مَخْلُوْقِ تَمَامِيْ خَاصِ وَعَامِ
هَمِ دِيْ رِيْسِنِ اُوْرْتُوْرِيْسَانِ سَرِيْسَرِ
نَا بَهْ پِيْدَا هَرِ رُخْلِيْ بِيْكَ صَدَا
قَطِ نَسِيْنِ كَسِيْ كَسِيْ جَدْبَابِ وَدَا
هَمِ رَا اَسْمَانِ تِيْتَهْ خُوَارِيْ رُوْرْتُوْشَا

وَقْتِ سَجْدِي نِيْنَهْ تُوْقَطِ لَا مَلُوْل
جُمَّهْ مَقْصُوْدِ دِيْ تَهْ خُوْشِ بَكِي
هَمِ رُجُمَّهْ اَنْبِيَانِ مَعْتَبَرِي
اِسْمِ تَهْ مِنْ خُوْنِدِيْ بَه لَوْلَا كِ عِيَانِ
هَمِ رَا اِنْيَا خُوْرْتُوْرِيْ تِيْتَهْ خُوَارِ
صَا حِبِ اَرْضِ وَسَمَا عَرِيْشِيْ عَظِيْمِ
هَمِ عَمْرُوْ عَثْمَانِ عَلِيْ يَا رِيْ حَقِيْقِ
صَاغِ دَكِهْ فِيْ الْحَالِ تَمَامِ هَرَجَارِيَارِ
يَنْكَا تِيْتَهْ جَمِ مُحَمَّدِ مُصْطَفِيْ
كِنْفُوْشِ وَسَرُوْرُوْ هَمِ خُدَانِ دِيْنِ
اِنْسِ وَحَيْوَانِ شَيَاطِيْنِ وَكَلْبِ
تَشِ دِيْنِ پُوْرْتَشَانِ جُمَّهْ اَنْبِيَانِ
مَهْ دِكْرِ بِيْهْتَانِ لَوَا اَنَا هَرِ مَدَامِ
اَدُوْ اَدِ صَدَا اَدِ وَاَدِ وَا فِرْقَتَا
بُرْدِيْنِ سِعْلَتِ لِهَقْدُوْ اِرْ دِ حَامِ
تِيْكَ دِيْنِ جَشْمَانِ بِيَالِ عَرِيْشِيْ نَظَرِ
هَرِ بَا ذِنَا حَقِيْ دِيْ بِيْنِيْ بِيْ نِيْدَا
لَوَا جِيْدِيْنِ پُرْتُوْرِيْسَانِ خُدَا
لِيْ تِيْتَهْ وِيْ دَمِيْ قَطْرِكِ رَا اَفِ

مَرَدِ غَيْبِي تَرْدِ زَانِي يَا كَرِيمِ
خَالِي عَامِ دِكِهَ فَرْمَانِ لِيَوَانِ
اَوَمَكَانِي نُوْرِي بِيْتِي لِي عِيَانِ
بَا اَدَبِ اَرْكَانِ بَيْنِ بَا مُصْطَفِي
بِيْرِنِ رَا بَهَ مَحْشَرِي تَمَّ يَا رَسُوْلِ
دَرْ فِرِنِ جَارِدِي بَا نَرِ مُسْتَعَانِ
وِي دِي كَا زِي دِكِنِ يَا اَحْمَدَا
كُوْتِ بَرَا بِي مَحْشَرِي خَرِي جِهَانِ
فَسْكَ اُوْرَا دَبَهَ بِلَاغِي فِرَقْتِي
مُوْنِ بِيْدِنِ چَا بَكِ ثَرَا مَتِ بَكِ حَمِي
اُوْدِ بِيْرِنِ يَا رَسُوْلِي مُسْتَعَانِ
لِي رُغْبِيْرَتَهَ تَمَامَا شَيْخِ وَشَابِ
لِي رُيُوْتَهَ اَمِّ شَهَا نِدِنِ يَا اِمَامِ
رَبِّ عَالَمِ كُوْ بِيْرِنِ اَحْمَدَا
خَلْعَتِي فَا خِيْرِي رُيُوْتَهَ شَانْدِ اُوْرِي
اُوْدِي جِهَ بَكِمِ رُيُوْرَا قِ هَمَّ رُ تَا جِ
لِي دِجَهَ سَجْدِي دِي يَا ذَا الْجَلَالِ
تُوْ بَكِي نَا زِلِ رُ نُوْرَا رَحْمَتِي
مِيْشِيَا مِيْنِ مَرَاوُدِ يَا بَادِ شَا دِ

كَسِ تُوْنِيْنَهَ قَطْرِي غِيْرَتَهَ عَلِيْمِ
مُوْنِ هَرِيْنِ جَارِدِنِ بِيْنِيْنِ فِي جَهَنِّ
مَرَاوُدِ رُوْضَا حَبِيْبِ دُوْجِهَانِ
هَمَّ بَكِيْنِ مِيْشِيَا رَسَلَا مَا بِالْقَضَا
مَرَجِيَا دِي تُوْ بَخُوْرَا زِي اُوْ قَبُوْلِ
اُوْدِ بِيْنِنِ نُوْرِي سِرِ رُوْضِي نِيْشَانِ
رَا بَهَ كَا زِي تَهَ دِكِهَ بَارِي حُدَا
رُوْرَا حِسَابِي اُوْدِ صَدْرِ دِيْوَانِ
اُوْدِ بِيْرَهَ اَمْتِي وَ اَمْتِي
مَرَاوِنِ بُوْمِيْنِ رُ تِيْشَتَا مُعْتَبَرِ
رَا زَانَهَ اَمْتِ دَا رُضِي دَا نِيْهَانِ
رَا زَانَهَ جَمَلَهَ مَلِكِ نَحْتِ التُّرَابِ
هَمَّ لِيْتَهَ خَالِقِ دِكِرِ اَلْفِ السَّلَامِ
اُوْرِيَا بِيْتِنِ مَقَامِي مَحْمُوْدَا
تَا جِ وَ بُوْرَا قِ تَشْ رُيُوْتَهَ شَانْدِ اُوْرِي
مِيْنِ دِي بُوْرَا مَتَا حَوْرَهَ بَكِ عِلَا جِ
هَمَّ دِي يَا بَادِ شَاهِي لَا يَزَالِ
هَمَّ بَغْتَرِيْنِي رُ بُوْرِيْنِ اَمْتِي
اُمْتَا مِيْنِ تُوْرَعْنُوْ كِي يَا اِلَهَ

كَانِي اِي دُنْيَا رُبُونَا مِنْ دِكْرَت
 كَانِي اَوْ خَلْقِي دِهِنْدِي ظَالِمُون
 كَانِي اِي هَر دَم دِكْرَت شِيَا مَرْح
 اَهْل قَبْرَان تَقْدِخُو دَا شَيْخُ وِشَاب
 اَوْ دِبَه شَاهِد رُبُونَا خُو دِي
 « الْمَلِكُ لِلّٰهِ الْوَالِدِ الْقَهَّارِ »
 رَبِّ عَالَمِ بَشِيّ جَل سَالَان تَمَام
 اَوْلَا اَحْيَا دِكِه اَوْ اَسْرَفِيْل
 بُفِدَكِه صُوْرِي وِرَادِبَه جَبْرِيْل
 دَر دِكْفَتِن رُوْح رُصُوْرِي تِنَه خُو
 قَط رُوْحَك تَا چِه دِشُوْنَا رُوْحَكِي
 بَاش وَي خَالِق دِ بِيْرَه جَبْرِيْل
 هُوْن هَرِن بِيْنِن رُنَا فَا جَنِّي
 هُوْن هَرِن بَدَنه رَسُوْلِي بَا صَفَا
 وَي دَمِي اُوْرَادِبِن هَر چَار مَلِك
 هَم لِبَاسِي جَنِّي هَم چَار عِلْم
 تَقْدِ دِرِن دُنْيَاي اُوْتَا شَرْقِ وِ غَرْبِ
 اُو دِكْن زَارِي دِ بِيْتِن يَا اِلَه
 دُوْر رُبُوْيه دُنْيَا سَرَا سَر جَبْر وِ بَر

پيروي و جوان

بَرَجُ وَايُوَان مَلِكُ وِمَالِ بُوْمِنِ دِكْرَت
 كَانِي اَوْ خَلْقِي دِهِنْدِي كَابُرُون
 كَانِي اَوْ شَاهِي لِسَر تَخْتَا فَرْح
 كَس تُو نِيْنَه كُوْبِدَه خَالِقِ جَوَاب
 غَيْرِ مِنْ كَس نِيْنَه صَا حِبْ مَلِكِ دِي
 صَا بَعِ شَمْسِ وِ قَمَرِ لَيْلِ وِ نَهَارِ
 اَمْرُ وِرَادِه دِكِه دَابِنِ قِيَامِ
 بُفَكِه صُوْرِي تُو بَفَر مَانَا جَلِيْل
 هَم بِيكَا بِيْل رَادِبَه هَم عَزْر رِيْل
 تِنَه قَبْرَان اَوْ بَا مَرِكْر دِكَا ر
 اَمْرِيْتِ وَا ن تِنَه يَا زَكِي
 هَم بِيكَا بِيْل اَسْرَفِيْل وِ عَزْر رِيْل
 چَار عِلْمِ هَسِيكِ وِ تَا جَار فَعْتِي
 وَي حَبِيْبِ مِنْ مُحَمَّدِ مُصْطَفِي
 دِرِيْرَه بِيْنِنِ هَسِيكِ وِ تَا جِ وِ كَمَكِ
 وَي دَمِي هِلْتِي رُشُوْقَا وَا ن ظُلْمِ
 نَا بِيْنِنِ اُوْتِيْنِ دِكْنِ زَارِي رُ رَبِّ
 نَا خُوِي اُوْرُوْضَه يَا عَالِي پَنَاهِ
 نَا خُوِي قَط يَك عَلَا مَت دَارُوْبَر

غرض غلام

هَمْ زَصَوْنَا وَيِ رْمَغْرِبِ تَابَشْرِقِ
 نَابِيَه سَاعِ كَسِ رِ غَدِ عَزْرِيَلِ
 اِيْدِي كَسِ مَائِه بَدَه مِنْ بُو جَوَابِ
 حَيِّ وَبَاقِي هَمْ تُو وَيِ يَا پَادِشَاهِ
 رَبِّ عَالَمِ اَوْدَمِي فَرْمَانِ دِكِه
 جَانِ دِكِه تَسْلِيْمِ بَزَارِي اَوْ مَلَكِ
 سَاعِ بُونَا كَرِ اِنْسِ وَجِنِ وَحَشْرِ مِصْبُو
 چُونِ رِ دُنْيَا مَائِه تَا جِلِ سَالِ خَرَابِ
 دُنْيَا چِلِ سَالِ اَدَبِه خَالِي زِيَمِ
 هَمْ دِكِلِ هِنْدِي دِ مَخْلُوْقِي خُدا
 وَيِ دَمِي دُنْيَا دِيْنِه بِي نِدا
 پَاشِ هِنَكِي خَالِقِ عَرَبِي مَرِيَتِ
 وَيِ دَمِي تِيْمِنِ رِ بَالِ وَيِ دَا خِطَابِ
 وَيِ دَمِي خَالِقِ دِكِه پُرْسِي رِ وَا نِ

سَرَسَرِ دُنْيَا دَبِه فِي الْحَالِ دُو سَقِ
 پَاشِي گَا زِي وَيِ دِكِه رَبِّ جَلِيَانِ
 اَوْدِي وَاللّٰه اَعْلَمُ بِالصَّوَابِ
 هَمْ رِ مَخْلُوْقِ اَز تِنِي مَامِ يَا اِلّٰه
 اَوْدِجِه اَعْرَافِ جَانِ تَسْلِيْمِ دِكِه
 دَنْكِ نَمَرُو وَيِ دِجِه تَانَه فَلاَكِ
 وَيِ بَدَا نَا جَانِ تَمَا مَائِي قِصُوْرِ
 لِي بَلِي رَا دَبِه رِ سَرِ مَرِيَانِ عَدَابِ
 رِي دِجِنِ طِيْرِ وَطِيُوْرِ هَمْ اِنْسِ وَجِنِ
 نَفْسِ دِيْنِ اَنْ دَمِ رِ دُنْيَا بِي جُدَا
 كَرِ دَبِه بِي دَنْكِ وَيِ صَوْتِ وَصَدَا
 اَوْدِكِه پُرْسِي رِ خَلْقِ اِنْسِ وَجِنِ
 كَسِ نَدَانِ كَرِ بَدَه خَالِقِ جَوَابِ
 كَا نِي هِنْدِي شَاهِي صَاحِبِ خَانِ

كَرِ اُنْدِيَه عَلَامَتِي دَمَا رِ بَرِيَانِي . نَفْعًا دَدُوَا نَفْعًا صَعِقِي يَه يَا نِي يَا مَرِي بَدِ بِلِيلا اَيَّارِ
 [وَنَفْعِ فِي الصُّبُوْرِ نَفْعِ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْاَرْضِ اِلَّا سَاءَ اللّٰهُ] وَيِ دَمِي مَخْلُوْقِي تَه
 دَرْمِنِ تَشْكِي سَاعِ نَابِيَه ، دُنْيَا چِلِ سَالِي قَالَا دِيْنِه ، خُدِي تَتَا دِيْبَه : [لَمِنِ الْعُنُكِ الْيَمِيْمِ]
 كَسِ تَه جَوَابِ بَدَه خُدِي تَتَا جَوَابَا جُوَه دَدَه دِيْبَه : [لِلّٰهِ اَلْحَمْدُ الْقَهَّارِ] پَاشِي خُدِي
 تَتَا بَارِ اَنْكِي رِ بِي عَرَشِ نَا زِلِ دِكِه وَكِ سِيَا زِلَا مَائِه ، فِي حَقِّ دُوَا دَدَه كَا دَا اَقْلِسَةَ اَرْضِي بِنْدِ
 دَبِه ، هَمِي جِسْدَانِ هِيَشِيْنِ دِيْنِ وَكِي بَقْلَا ، كَوِ تَكْمِيْلِ دِيْنِ نَفْعًا سِيَا لِي دَلْفَه كَوِ تَقِيَا بَعْنِي يَه
 يَا نِي يَا چُونَا بِيَالِ حَشْرِيَه ، يَا نِي [اَتَمُّ نَفْعِ فِيْهِ اُخْرِي فَا دَا هُمْ يَمِي تَبْطَرُوْنَ] . كَسِيْنِ كَوِ دِيْبَانِ
 نَفْعًا صَوْرِي دُو جَانِ وَا نَا نَفْعًا فَرَعِي وَ نَفْعًا صَعِقِي دِكِنِ يَلِكِ . نَفْصِيْلِ دِه « رُوْحِ الْمَعَانِي » دَبِه

هَمْ دِينَ خَسْتَه زَكَمِ اَهْلِ اِيَانِ
 ايدِي نَاكِنِ رَغْبَتَا عِلْمِ عَلِيمِ
 وَي دَمِي اَفْعَالِ مُؤْمِنِ مُؤْمِنَاتِ
 اَشْكَا نَدِي بِيَه فِئْتِ وَفَجْرُ
 عِيدِ قُرْبَانِ عَرَفَه جَمْعَه وَوَلِي
 بَيْتِ دِكِه صُورِي مَلَايِكِ اسْرَفِيلِ
 لَوْرَا اَوْخَلَقِي دِكِه اَكَا نَتَامِ
 لِي رَا اَوْ بَا شِ خَلَقِ عَالَمِ خَاصِ عَالَمِ
 جَارِي دِي فَرْمَانِ دِكِه رَبِّ جَبِيلِ
 بَيْتِ دِكِه صُورِي بَقَرَتِ وَي دَمِي
 هَمْ دَلِ زَنْ دَشْتِ وَوَادِي هَمْ جَبَالِ
 هَمْ رُخُوفَا صُورَا رَبِّي مُسْتَعَانِ

رِي دِي اَخْرِشْقَانِ وَكَارِ وَا نِ
 رَا دِي بِيَا زِي رِقْرَا نَا كَمِيمِ
 بَدَعْتِ وَفِئْتِ وَفَسَادِي سَيِّئَاتِ
 نِي شَانِي يَوْمِ الْقِيَامَتِ بِنِ ظُهُورِ
 اِبْتِدَا رُو رَا قِيَامَتِ اَوْ بَلِي
 لَو يُوِي طَرِي دِكِه فَرْمَانِ جَبِيلِ
 دَا بَرَانِ بُو قَرِيبِ يَوْمِ الْقِيَامِ
 وَي حَالِي دَر بَا زِ دِكِه هَنْتِ سَالِ تَمَامِ
 نِي نَكِه صُورِي تُو بَقَرَتِ اسْرَفِيلِ
 دَا نَكِ صَدَا يَا وَي دَا كَنْتَه عَالَمِي
 جَانِ دَرِنِ بِي كْتَه لَسَا وَهَمْ رَجَالِ
 هَمْوشِ جَمْلَه فَلَ كِ هَنْتِ اَسْمَانِ

= بَيْتِ وَجَارِ سَاعَا دَوْرَكِ تَمَامِ دِيَه . هَمْ دَدَا رِي كِي دَه سِيَرِ دِكِه سَالِي جَارِي
 لَوْرَا قُرْبَانِ رُو رِي سِيَرَا حِدَه تَمَامِ دِكِه . دَا اَخْرِشْقَانِ دَه كُو حَكْمِ قُرْآنِي ضَعِيفِ
 دِيَه كَسِي فِي حَمَلِ نَا كِه ، اَرْضِ دِيَه وَوَكِ اِنْسَانِي سِيَرِ خَوْشِ رُذَا لِي اَخْوَه دَرِي
 بَا ذَا اَلِهِي لِي سِيَارَه كِي دِكْتَه لِي طَا حَرِكَتِ تُو مِيَه حَا اِدِيَه ، رِي مَشْرِقِ بَالِي مَغْرِبِ
 قَه دَرِي دِي رُو رِي مَغْرِبِ قَه طَوِيحِ دِكِه . سَمَاعِي
 اِنْفِصَا وَا لِي كَسِي كُو دَا نِمِ لَدَرْ قَه تَه دَخَانِ بَرِي وَا نِ تَابِيَزِدِكِه وَكِي شَقَانَا وَكَافَا نَا وَكَارِ وَا نَا .
 (رَا دِي بِيَا زِي) اَلِي بَرِي مَسْحُفَاتِ سَادَه دِي بِي نِي شَقَانِ ، هَمْ زِي سِيَا قُرْآنِ هُو نَا زِي دَرِي كَسِي نَزَا تَه
 زَا رِي زِي جُو تَه ، هَمْ وَي لِي كِي وَمَعَامِ زِي رَا اَرْضِي رَابِعِي جِدَا لَو رِي حِدَا دَه هِيَه . حَمْدَه اَلِهِي ٨٤٧
 رَابِعِ دِكِه سُورِي اَلِي لِي شَعَا سُورِي دُو جَانِ وَيَا سِي جَانِ ، دُو مَدِ هِيَنِ ، قِيَسِي نَا طَرِي لِي مَدِ هَبِ وَا نِ
 كَسَا شِيَا يَه كُو دِي بَرِي نِ جَانِ ، شَعَا اَوَّلِ لِي شَا هَرِي يَه يَا نِي يَا طَرِي سِي بَدَلِ اِلَا اِنْتَا] وَبِيَوْمِ
 نَبِيْعِ فِي الصُّورِ فَضْرَعِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اَلَا مِنْ شَا اَلِهِي نَا طَرِي مَهْ اَنِّ نَبِيْعِ اَوَّلِ =

مَرَحِي ايشي بگهيره حدي كمال
 مَوْتِ دِهه عَيْسِي زَفَانِي دُنِيَه نِي
 پَاشِي دَر بِيَتِنِ زِمَكِي آي بَرَا
 اَوُدَدَه اِسْلَامِي نِعْمَتِ كَفَرِي شَم
 نَتِ دِينِ قَاطِعِ زِ اَطْفَالَا اَن لَسَا
 پَاشِي وَي شَمْسِ وَ قَمَرِ نَابِنِ عِيَانِ
 لِي نِزَانِ مُؤْمِنِ وَ هَمِ مُؤْمِنَاتِ
 چُونَكِي اَوَرَا دِينِ زِي بونا طَاعَتِي
 پَاشِي رُوژ دَر تِي زِي نَاكَه اَوَر مَانِ
 اَوَرِي نِي دَر قَرَه وَكِ رَا كَبَانِ
 پَاشِي جَار دِنِ اَوُدَكِه زِي مَشْرِقِ طَنْجِ
 جَار دِي پَيَدَا دِي بِيَتِنِ يَكِ دَوْمَانِ
 هَمِ لَسَرِ اِسْلَامِ وَ هَمِ اَهْلِ كِنَارِ دِي
 وَي دِي سَرِ خَوْشِ دِينِ اَهْلِ ضَالَلِ

اَلْبَتَا دِكِهِي رَه وَي ضِدُّ وَ زَوَالِ
 دِي دَفِنِ كِنِ وَي دِنَا قَار وَ ضَه وَ
 دَا بَه اَلْاَرْضِ زِي صَفَا لِي اَشْكِرَا
 لِي بَلِي نَابِنِ زِي كَسِ اَطْفَالِ هَمِ
 كِيَمِ دِهه مَحَبَّتِ دِنَا قَا مَجْلِسَانِ
 سِي شَتِ وَي سِي رُوژ دِهه طَلَّتِ جَهَانِ
 لِي بَلِي زَانِ مَهِي اَهْلِ صَلَاتِ
 لَوَكِ اَوَّلِ اَوُد بِيَتِنِ عِبَرَتِي
 لِي زِي مَغْرِبِ تِيَه نِي قَا اِسْمَانِ
 هَمِ دِجَهه آفَا دِ بَابِ تَابَانِ
 لِي قَبُولِ نَابِه اِي دِي تَوْبَه وَ رُجُوعِ
 جَو شَتِ مَجَلِ رُوژ دِهه طَلَّتِ جَهَانِ
 طَارِي وَ طَلَّتِ دِهه لَيْلِ وَ نَهَارِ
 اَكْفَرِ مَشْرِكِ لَعْنَتِي دِينِ بَطَالِ

(رُضَا) يَانِ زِي مَرَقِ يَانِ زِي جَوْلَكِ مَكِي يَانِ زِي سِدُومِ نَوَا بَارِي قَوْمِ نُوَصَه كِيُوَرِ اَشْتِلَا قَارُو
 حَدِيثَا، دَا بَه حَيَوَاتِي بِيَتِنِ دِهه بَه رَه عِيُوَرَا، نَابِيَتِ مَرَدُو مَرُوجِ وَي دُوَار دَهه مَرَزَا كَا نَه
 بِيَرَه دَار مَوْسِي عِيَه اِسْلَامِ هَمِي لِي نِعْمَتِي سَلَا نَا دَهه وَ مَسْتَبِيلا سَتِيْمَانِ عَلِيْهِمِ هَمِي يَكَا لِي اَن
 نَحْمِيَنِ وَ لَه يَانِي عَلَامَتِي اِيْتَانِ وَ كَسْرِي دَوَجَه وَ اَلله دَدَه نِي شَا نَدَا اَن كُوَرَه هَمِ مَرَقَا دِينِ
 (اَهْرَسَلَاق) يَانِي اَهْلِ شَتِ مِيَرَا، مَهجِدَا دِي كِنِ كُو صِهِي نَابِيَتِنِ رَا دِي زِي جِنْدَا جَارَا وَ سَا دِي نِ رُو بِيَه
 نَه لَوَرَا قَاسِي سِي شَتَا دِي رِي دِهه دِي سِيَنِ وَ جِنِ جَا مِيَا دِي بِيَتِنِ كُو رُوژِ زِي مَغْرِبِ قَه دَر كَشِ
 سَبَبِ دَر كَشَا رُوژِي زِي آي مَغْرِبِ قَه جَوَا كُو اَسْتَا دِي بِيَعِ اَلْاِمَانِ دِي مَسْلَا بِيَتِي دَه
 زِي شَتِي شَمَاعِي تَوْبِيَه آفَه كَرَه يَا اَوْسِي بِيَرَكْتَا يُو بِيَه زِي مَغْرِبِ يَانِي مَشْرِقِ قَه دِجَهه -

دَرَكْنَن يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ أَوْزَمَانُ
 بَرْدِكِشِن زَحْمِي أَبُو مُؤْمِنَانُ
 وَي دِي حَمِي لِسَر رَأْسِ حِمَارِ
 پَاشِي تَيْن بَا حَضْرَتِ عَيْسَى تَمَامُ
 تَوْبِكَه اَيِرُو رِخَالِقِ اِلْمَاسُ
 حَضْرَتِ عَيْسَى دِكِه آن دَم تَنِي
 وَأَنْ زِدُنِي دِبَه اَوْ ذُو الْجَلَالِ
 وَي دِي دُنْيَا دِبَه جَنَسِ مِثَالِ
 هَم دِنَافِ وَأَنْدَا بَرَكْتِ بَرْدِ بَه
 هَم دِينِ أَصْحَابِ كَهْفِ اِبْقَاظِ رِخْوِ
 بَارْدِكِن اَوْ دِجَنَه اَرْضِ مَكْتَه
 پَاشِي اَوْ دِجَنَه مَدِينِي بِالْتَمَامِ
 اَهْلِ اِيْمَانِي دِكِن عَيْسَى قَبُولِ
 ضَبْطًا مِيدَانِي دِكِن اَوْ مُؤْمِنَانِ

دِي فَخُونِ آفِي دِتَجَرَانِي جِهَانِ
 نَا بِيْتِن پِيدَا دِنَافِ وَأَنْ آفِ وَنَانِ
 فَيْتَا دِي تَامُ دِ بِيْتِن صَدْدِ دِنَارِ
 بَرْدِكِن زَارِي دِ بِيْتِن بِيَا اِمَامِ
 دَا بِيْن اَمُ دِي زِي فِي حَطِي حَلَاصِ
 تَا دِينِ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَزُوفِنَا
 آفِ دِشَو اَرْضِي بَا مِر لَا يَزَالِ
 هَم زَنْغَتِ فِكِي هَم اَفَا زَلَالِ
 كَيْفِ وَصَحْبَتِ مَالِ وَدَوْلَتِ پَرْدِ بَه
 تَفِ دِينِ اَنْ دَمُ زَبُورِ عَيْسَى صَحَابِ
 هَم دِكِن حَجِي زَبُورِ حَوَه قِسْمَتَه
 حَضْرَتِ عَيْسَى دِبَه چِل سَالِ اِمَامِ
 هَم دِ تَمَلِنِ اَوْ لِسَر شَرَعَا رَسُولِ
 لَو زَحْمِيَانِ زُو زَتِرِنِ اَهْلِ اِيْمَانِ

(درکنن) الخ زَوْجًا « دَوْلَتِ پَرْدِ بَه » هَمَنَه بِيْتِن زَحْمِيَانِي اَلْمُؤْمِنَانِ وَي « لَم نَسِر زَوْرَسِ حِمَارِ » بَانِ
 كُوشْتِ سِرْ كُوي، اَوْنَه وَسَايَه، اَنْجَاغِ تِيْدَه دِيْتِن شَرِكِ جِيْر دِبَه زُصَد دِنَارِي (يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ)
 دُو طَائِفَه زَبُورِ كَانَه دِشِكِي وَرَنَاكِ وَأَنْ دَه تَه، اَيِ تَوْبَتِيَه اِهْنِكِ زَوَانِ پَرْدِ دِيْتِن وَكِه دَا رَا خِرِي، هِيْنِكِ
 بَرْدِكِن وَكِه بَهْسْتِي هِيْنِكِ كُو دِيْوَانِ وَكِه نَحِيصِيَه، رَا شْتَه كُو تِيْدَه دِلِيلَاوِي تَنَه، تَهَايَه اِسْبَادِيَه ۱۸۴۱/
 لَنَكِ دَرَكْنَن وَأَنْ حُدِي تَمَامِ عَيْسَى عَلِيَه دِكِه كُو مَوْسَا دِشَو رِيْتِ دَه حَا نَفَه بَكِه تَابِجِ ۳۵۷/۵ يَانِي مُؤْمِنِي نُو
 اِسْتَبُولِ فَتْحِ كَرِيَه، نَهَايَه ۱۶۳ اَيِ مَائِي زِي دِبَارَا دَه دِيْتِرِنِ (اَصْحَابِ الْكَهْفِ) هَقَالِ مَهْدِي تَه لِي كُو
 مَهْدِي اِمَامِي تَسْبِيحِ عَيْسَى دِكِه تَفِ دِينِ اِتْبَاعِ وَي، خَالِيَه نَبِيَه عِظِ ۸۷، پَرْدِ حَجِي دِكِن، نَهَايَه ۱۷۷
 (ضَبْطًا مِيدَانِي دِكِن) نَوْرَا لِيَهْمُ مَوْسَا دَرُ مِيْنِ نَابِيِيْنِ هَمَنَسِ دِبَه مُؤْمِنِ كَا دَرُ مِيْنِ، (ضَبْطًا مِيدَانِي سَمْعِ)

رَبِّ عَالَمِ دِي لَوَانِ رَحِيحِي بِكَلَه
 پَرِ دِكِشِنِ طَبِيحِي مُؤْمِنِ تَمَامِ
 وَي دِي مُؤْمِنِ مَسُو تَابِعِ دِينِ
 لِي مِيدَانِي دِي بِي تَقِيْلُ وَقَالَ
 نَاهِلِنِ دَاخِلِ بِي فِي شَهْرِ شَامِ
 پَاشِي عِيْسَى دِي بِي نَازِلِ هَمَانِ
 دِي قِتْلِكِ عَشَكِرِي خَاصِ وَعَامِ
 حَضْرَتِ مَهْدِي دِي تَنْ دَمِ وَقَاتِ
 تَنْ دِشَايِي دِي بِنِ نِنَكَا حِصَارِ

وَي بِلَايِي دِي زِنَاقِ وَأَنْ هِنِيكَلَه
 دَرِ دِكُشَنَه حَضْرَتِ مَهْدِي اِمَامِ
 اَوْزُرِ رَحْمَا لَا يَزَالُ قَانِعِ دِينِ
 شَرِ دِي مُؤْمِنِ دِي كَلِ خَلْقِ دَجَالِ
 اَوْ دِجَه قَدِ سِي بِلَشَكْرَه تَمَامِ
 دِي قِتْلِكِ وَي لَعِينِي بِي اِيْمَانِ
 كَرِيهِي دُو كَرِ جُھُودِنِ وَالسَّلَامِ
 دَرِ قَرْنِ عِيْسَى وَمُؤْمِنِ مُؤْمِنَاتِ
 پَاشِي دِي عَالَمِ دِي بِنِ شَنْكَرَا

- یقیناً از وی و ساژی دینیه پاشی دین از خدا مه ، خدی تعالی وی و ندا دله و لیسر
 اَبِ وی کا فَرِ بِي نَفِیْسَانِدِن ، مَسَلَمِن تَشَايِي زَانِن ، هَمِ كَسِي كُو دَرَه كِي اِيْمَانَا وَي مَبِه زِي دَقَطَا
 هَمَالِ وَي تَشَا يَهُودُ وَجُوسُ وَفِدَه ، نَه وَجُوسُ كَرِن ، عَدَمَتِي دِي كِتْمِنَا دَجَالِ سِي سَالَا عِلَاوَبِه
 سَالَا پَاشِي بَارَانِ قَطَايِ ، حَيَوَانِ وَرَبِ اِنْسَانِ بَسِي وَتَجِدُ وَتَهْلِي وَتَكْبِرُ اِدْرِيْنِ چَوَا كُو
 حَدِيثَا بِنِ مَاجَه دِي بِنِ ، زَادُ وَضَعَايِ كُو دِي بِنِه دَجَالِ وَي زِي وَنَدَا دَكِه ، لِي كَسِي كُو بِيه تَابِعِ
 وَي دُو مَسَدُ دَبِه چَوَا كُو حَدِيثَا سَمِ دِي بِنِ . (در دكته حضرت مهدي آف دده زانين كُو مهدي
 پَشِي دَجَالِ دَرِي ، لِي نَه وَسَا يَه اَنجَارِ مَهْدِي زِي قَطَا اسْتَبُولِ دِي وَرَه شَايِي هِي دَجَالِ دَرِي
 هَرِ دِي هَمَرِه حَرِي دِي كِنِ ، دَجَالِ دِشَايِي دَه مُؤْمِنَا حِصَارِ دَكِه ، قَاتَا وَي دَكَه هِي بَا زَارَا
 قَبْرِ مَكِّي وَ مَدِيْنِي حَنَا عِيْسَى عَلِيْسَلَامِ نَازِلِ بِيه . چَوَا كُو حَدِيثَا دَه ثَابِتِه . (عِيْسَى دِي بِيه نَازِلِ)
 وَي نَازِلِ بِيه لِيْلَكِ مَنَارِ سِي كُو لَمَشَرِي شَايِي يَه - مَنَارِ اَحْمَايَا مَزِن - دِي بِي وَي سِرْ بَارِ كِ
 دُو مِيَا كِت يَه دَلُو بِي آفِي زِي دِي قَطِنِ - وَ كِي كُو دِي حَايِي دَرِ كِتَبِه - نَسَا وَي بِي هَمَرِه كِي زَانِي كَا فَرِ دَمَرِه
 نَسَا وَي وَكِ دِي بِنَا چَايِي وَي دِجَه . حَبِ سَلَمِ تَانِ ۳۰۷۰۰ كُو دَجَالِ وَي دِي بِنِه دَرَفَه وَ دِخَلِ چَوَا
 كَرِ حُوسِ دَا فِي دَه دِخَلِه اَكْرَمَكُرِ وَي بَرِي وَي بَكْرُ كُو هَمِ كَسِ بِي بِيه ، نَسَكُرُ وَرِيْتِ دَرِ فِنِ لِي تَا سِي بَرِنِ
 حَايِي دَرِ بِي كَا زِي مُؤْمِنَا دِي بِنِ نَ فَيَهُودِي لِبَشْتِ مَه نَه وَرِنِ وَأَنْ بَكْرُنِ (آن دم) وَي
 دِي مَيَانِي دَمَا كُو دَجَالِ وَ عَشَكِرِي تَشَا يِنِه كَسَلِنِ كَا فَرِ نَا مَسِيْنِ سِرْ رَاضِي مَهْدِي وَقَاتِ
 دَبِه عِيْسَى طَبِيحَا دِي كَلِ مُؤْمِنَا سِرْ بَلِيَزِ دِي كِنِ وَي دِجَامِيَا قَدِ سِي دَرِ فِنِ دِي كِنِ غَايِبِه اَبُو لَعَطِ

<p>۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰</p>	<p>زور زکی وی او رسولی معتبر گوت اول دده علامت بت عیان اولا کافر دکن جنگی طلب پاشی اسلامی زوان زور تربین وی دمی بغه دکن تالان و مال ترک دکن اسلام لوی مالی کفار کافر دجال گویند او زمان دردنظن زخراسان ایران چاخی وی کون او اهل بهود اود بیزه از خدی مه اولعین اود چه شامی بشکر زور زور</p>
---	---

راونای ز اوله بانی بریا قیامی وی ده علامت خوبا بین ، وان علامت لکوز حدیثا
سز آئن : خروجا دجال ، نزول عیسی ، یاجوج و ماجوج ، حنقا شرقا ، حنقا مغرب
حنقا جباری ، درکت روزی رموت ، دابه الارض ، دخان ، الی کوز بی درکت
تمامی انسانا ای یوم ده . آت ت دیک حدیثی ده نه . لکن تاظیرمه ده علامت و هابیان
کریه : حربا کافرا ، دجان ، مهدی ، عیسی علیه السلام ، یاجوج ماجوج ، دابه الارض ،
روز درکت ز مغرب ، دخان ، هلاکت قرآنی ، نفعنا اول لصورای . آت هادی تاظیرمه
نفع لرافا ناث علامتی مزین اما هـ حنقا علامت یجوزین چوا نوحه الله فیسیه ۸۲۵
لکن ده علامتی کوبیا کریه نه ز حدیثی برهت کریه وی دمی حق وی کو علامت قریه
نشان بیان که چوا کوراشعه بیان ده . ای مای آئن : خرابونا مدینی ، هدماندا ناعی ،
هاتنا بایکی روح میا نفا دستنه نیکافر دین . اولاکافر دکن اوله آت قیت و
هریبی پشت وی ترجمه نه بسور کور مختصر ز حدیث سید زود تاج ده فیسیه ۳۲۸/۵

دَمِ دُنْيَايِ بَكِنِ اَمِ اَشْكَارِ هُونِ تَمَاشَا كِنِ زِدِ اَيِ كُوشِدَا

بَرَزَمِ دُنْيَا مَلْعُونِ اَبْنِ نَظْمِهَا

زُتَه قَطُّ دِي اَمِيْدَنَابَه بِشُولِي قَنَجِ اَيَا دُنْيَا سرس زور دنيای با غیبه هر دو در دو

زُتَه كَسِ دِي بَعْضِ نَابَه بَرَانَه قَنَجِ اَيَا دُنْيَا

كَسِي عَقْلِيْنِ زُتَه دُوْرِيْنِ اَوِي زَانَا وَ شَهْوَرِيْنِ

قَوِي كِرِنَه دُوْحَدِ سُوْرِيْنِ زُطَاعَايِ اَيَا دُنْيَا

كَسِي دَكَلْتَه بِيَه يَاْرَه دِي دِي وَيِ مَاسِ تِيْمَانَه

دَاخِرِدَا دِكِي نَاْرَه دِحْشِرِي دَا اَيَا دُنْيَا

لِدُوْرِهِنْكَ دِكِي چُوْخِي دِي بِيْشِي بُوْهِنَا بِيْرُوْخِي

كَلَكْ خَلْقَانِ دِي اَخِي دِكِي رِسُوَا اَيَا دُنْيَا

زُ بُوْجِه تُوْهِنَانِ رَا دِكِي لِكِي چَپِي وَيِ وَنَدَا كِي

بَكِيْرَا يَاْرِي وَيِ شَا دِكِي طَمَعِ كَارِي اَيَا دُنْيَا

كَسِي بِي عَقْلِ وَ مَجْنُوْنِي دِكِي تُوْ اَوَانِ تِيْنِي

بَلْعَبَانِ تُوْ دِخَا بِيْنِي دِكِي غَا فِلِ اَيَا دُنْيَا

مَه خَا پِنِ هُونِ اَيَا اِخْوَانِ لِي وَيِ هُونِ قَطُّ مَبْنِ مِهْتَانِ

اَوِي نَه عَهْدُوْنَه پِيْآنِ زِيَانِ كَا نَه اَوِي دُنْيَا

فَقِي سَيِرْ كَه لِدِ دُنْيَايِ وَ فَا نَكْ قَطُّ زُ رُوِي نَايِ

تَه مِيْلَا خُوْه چِرَا دَايِ عَجُوْزِ پِيْرَه اَوَه دُنْيَا

تَا بَحِي مُنْطَس رِقَان بَالِي قُبُور
كِي بَشْرَعِي هَمَر عَمَلَكَه پَرِ شَرِين
أَوَلِضِين بُو وَي دِ بِيژِن آي شَبَاب
هَمَر ژ بُو مَه تَو بَكِي يَارَب نَصِيب
هُون بِنِيرِن فَضْلُ وَا حَنَا عَظِيم
كِرِم دَا بَه تَحْتِ الْأَرْضِ فِي الشَّنَا
هَافِينِي دَا كِرِيَه مِينَك بَا صَنَا
آي لِقُولَان فِي دِكِه هَمَر رَحْمَتِي
آي رَشِيد رَا بَه رُخَوَا بَا بِيضَتِي
مُنْكَ دُنْيَا تَه رُ بُو خُوَه كِرِيَه بَار
تَا بَعُورِي تَو رِفَانِي دِي آي أَخِي
كَانِي أَوْ خَلْقِي كِرِن هِنْدِي صَنَا
كَانِي أَوْ سُلْطَان سُلَيْمَان بَادِشَاه
كَانِي قَهْرَمَان رَسْتَمِ ابْنِ زَال
كَانِي صَلْصَال كَانِي شَاهِي خَاوَرِي
كَانِي اسْكَنْدَر كُو دُنْيَا سَرَسَر
كَانِي جَمَشِيد كَانِي جِجْمِ آي بَر
هَمَر ژ بُو نَا وَي رَسُولِ النَّسْ وَجِن
تَا رُ بُو وَي رُ ي بُو بَا قِي هَمَان

هَمَر نَحِي مَحْرُون هَمَر صَا حِب قُضْمِ
دِي دِقْبَرِي دَا بِيْت بُو وَي نَقِين
تَو بَكِه خَوَا بِي دِنَا فِ مَه تَا حَاب
وَآن جَهْمَتَا مُحَمَّد بَا مَجِيب
دِي رُ بُو قُولَان أُو ي رَبِّ رَجِيم
دَا نَبِينِن آذِيْت وَهَمَر رَحْمَتَا
دَا نَبِينِن آذِيْت وَهَمَر پَر جِنَا
أَوْ قُولِي دَا نَمَر رُ بُو نَا خِدْمَتِي
دَا نَبِينِي تَو دِ جَبْرُو مَحْتِي
أَخِي پُوشْمَان بِي هَمَر شَرِمِدَار
صَادِقِ الْأَعْمَالِ تَو نَابِي آي أَخِي
چُون رُ دُنْيَا بِي تَه دِي تِن بِيك وَفَا
كَانِي فِرْعَوْن كَانِي تَمُود كَانِي شَاه
كَانِ عَلِي مَرْضِي صَا حِب قِتَال
كَانِي أَو تُو شِيرِي وَآن صَا حِب جَرِي
قَافِ تَا قَافَان دِحْكَمِ وَي بَشْر
كَانِي شَدَاة جَنَّتْ جِكِرِ أَشْكِرَا
نَشْتِ دُنْيَا تَف رُ بُو وَي چِي كِرِن
فَا نِيَا دُنْيَا رُ مَه جُمْلَه عِيَان

جَارِ دِي گَارِي دِكِه آي دَلَبَرِي
 جَارِ دِي گَارِي دِكِه فَتَحْ سَحْ بَكِه
 هَرْدَمَا اَوْهَا دِ بِيَزْدَه قَبْرُنَا
 هِنْكَا هَاتِنُ چِنْدِ اصْحَابُ بَاوَفَا
 نِيَكْدَه كَوْنِنُ بَا رَسُولِ اِنْسُ وِجَانُ
 اَوْ حَبِيبِ پَادِ شَاهِي گِرْدِ كَارُ
 كِي تَسَدُقْ كَدُشْتُ بُو نَا ذُو اَجَلَالُ
 مَارِ نِكَارُنْ قَطْ بَكِنُ بُو وَي زِيَانُ
 كِي بَخُونَه هَر كَلَامِ ذُو اَجَلَالُ
 دِي سُوْرَتِ صِنْتِ اَسُوْدِ بَرُو
 نُوْرِ سِيْدَه بَتِ زِ عُمَرِي اِي شَبَابُ
 اُوْدِ بِيَزْدَه بُو تَه آي مُرْدِي مَبِيحُ
 هَرْدَمَا تَه اَزِ دِ خُونِدِمُ بَا زِ لَامُ
 پَرِ بَلَا يَا اَزِنَهَا دُوْرِكُمُ زُ تَه
 وَكُ وَيَه هَرْدَمُ بَخُوْنِي يَا حَقِيْقُ
 گِرِ زِيَانِي تُو بَخُوْنِي بِاَلْتَمَامُ
 تُو حِيْدُو دِ كَرِي بَكِه نُوْرُوْدِ اِي دَلَالُ
 تُو بِيْتِ « لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ »

وَتِ هَاتِي تُو دِ كَلْ حُوْدِ بِيْنِ نِشِيْنُ
 فَتَنَه مَه اَزِ تُو مَحَافِظِ پَيْدَه كَه
 بُوْرُو اِيْتِ اُوْرُو پِيْتَمَبَرُ لَنَا
 حَمْدُ نَبِيِّ اللهِ مُحَمَّدُ مِصْطَفِي
 گَارِي يَا قَبْرِي بَكِه مَعْنَا بِيَانُ
 جُمْلَه مَعْنَا كَرِ تَمَامِي اَشِكَا رُ
 خَبَرُ وِ خَوَارِنُ هَمُ دِرِ اَقُو وِ تِشْتُ وِ مَالُ
 اِفْعَلُوا هَذَا مَدَامُ مُؤْمِنَانُ
 اُوْدِ قَبْرِي دَا دِيْتِ بُو وَي هَقَالُ
 لِي مِثَالَه اُوْرُو حَسِنِي مَاهِ رُو...
 رِي حِي تِي بِيْنَا عَشِرُو مِيْنِكُ وِ كَلَابُ
 اُوْدِ قَبْرِي دَا بَا زِ مَا نَكُ فَصِيْحُ
 اِيْرُو رُوْنِمُ اَزِ دِ كَلْ تَه تَا قِيَامُ
 هَمُ دِ قَبْرِي دَا بِيْكُمُ صُحْبَتِ بِيْتَه
 دَا دِ قَبْرِي دَا بِيْتِ بُو تَه رَفِيْقُ
 سُوْرَتِي اِخْلَاصِ بَخُوْنَه يَا زِ لَامُ
 اُوْرُو بُو نَا تَه دِ بِيْتِنُ مُلْكُ وِ مَالُ
 هَمُ صَوْرَاتَانُ بَدَه لِمُحَمَّدُ شَاهُ

(تَسَدُقُ) اِي بِيْرِيَانُ مَحَافِظِ مِيْرَا ، دَا نَا تَسَدُقَا ، حُوْدُ نَا قَرَأِي ، سَمِيْعِي مَرُ ، كَا رِيْزِ نَسَا
 زِدُوْرُو وِ رِيْحِيَانِي تُوْرُو نَا دِي تُوْرُو شِكْرِي مِيْرِي ، مَرِنُ حَمْدُ دِيْنِ زُ عَدَابِ قَبْرِي ، شِيْبَه اَعْمَالِي

كَانِي أَوْصَاحِبِ تَاجَانِ دِخَلِينِ أَوْ دِنَاثِ كَنْجَانِ

بِاطْلَسْ هَمْ بَدِيَا جَانِ نَهَا عَرِيَانِ دِخَوْنِي دَا

فَتِي أَوْ دِنَاثِ بَكْرِ عَدْرَتِ مَجِي تَسَجَه بَكَه صُنْمَتِ

أَخِرْزِي تَوِيكِي مَجَرَتِ رُ دُنْيَايِي بِيحِي وَبِيدَا

دَلْسَانِ اِيْرُ نَظْمِيَا مِيكُنْتِ بِيْرَعَالِ تَدَارِكِ مَقْبَرِ

مَا نَزَانِي أَخِرِي مَا لَا مَه يَه
رُوْرِي كِي دِي تَه بِشِيْنَه وَيِ أَجَلِ
أَوْ دِيْتِ بُوْرَه رُوَادَا أَخَرِي
دِي بِيْتِ بَعَثَا تَه أَوْلِيْلُ وَنَهَارِ
دَاخِلِ شَفَلْتِ بُوْرِي نَابَه صَدَا
تَمَادِ عَامِ أَوْ مُحَمَّدِ مُفْطَنِي
قَضِيْبَه خَافُوْلِ تُوْمَرْدَمِ مِنْ بَرَانِ
كُرْمِ وَعَقْرَبِ صَدَهْرَانِ صَدَهْرَانِ
ظَلَمْتِمِ اَز تُوْبِشِيْنَه مِنْ جَرَا
وَلْتِ مَوْتِي نَانِي نَاقَا مِنْ هَسَالِ

تُوْبِشِيْنِ اَجْرَانِ بِيَالِ قَبْرَا خُوَه يَه
تُوْمَتِيَه : « اَلْتَبُّ كَسَدُوْقِ الْعَمَلِ »
هَدِيْتِ عَمَلِ تَنْجِ بِيْشِيْنِ قَبْرِي
جَحْشِ قَبْرِي تُوِيكِي اَمِي يَا رِيَارِ
رُوْرِي بِيْحِ جَارَانِ دِيكَه بُوْرَتَه يَه
رُوْرِي كِي كُوْتِ رَسُوْرِي بَا صَفَا
كَدِي يَا قَبْرِي فُلَانِ اِبْنِ فُلَانِ
پُرْمَتَه فِي بَطْنِ مِنْ دَا مِيْشِكِ وَمَا رِ
جَارِ دِي كَا زِي دِيكَه بُوْرَتَه بَرَا
جَارِ دِي كَا زِي دِيكَه بُوْرَتَه دَلَالِ

در باز دہوی تہ تکلک دہا پیش یک دہا باش الخ
اف حدیث خمیفہ . مالی حدیثادی افہ : سری
رودی دیک شہ پائیت دہتر کس پیرہ تا پیشہ الا
قبراوی ، دہیزو : فی تہ خوہ ژمین تہ پارین تہ
تہ حفصا خوہ تکر یہ رَسْمِيَا مِنْ وَهْنَا سِنَاگنی وَجْرَسَا
مِنْ وَکْرَمِي مِنْ کَا تہ جَرْمِيْنِ نَ حَاضِرِ کَرِيَه . اَن مِطْلَه

(کا زیارتی) بی ہاوی توفہ رشید نظم کر یہ ام
راست نہاتہ وحدیثادہ لی امام غزالی داحیالی ود
دوحدیث آئینہ دُوْمُوْسُوْعُوْد . مای حدیثاولادہ :
میر ڈمیت دہیزو : جہ شتی تہ غزاندیہ فی تُوْرِنَانِي
کُوْرَا مَالَا فِشِي تہ اَرْمَالَا ظَنِي تہ اَرْمَالَا وَحَدِي تہ
اَرْمَالَا تَرْمَا تہ جہ شتی تہ غزاندہ کُوْرُوْمِيْنِ .

لَوْ رَأَى خَدَا أَمَّ دَانَهُ جَسَّانَهُ
دَا كَشَفِ بَيْنِ مَعِي كَمَنْكَارُ
بَارَبِ تَكِي تُوَنْسِ غَا فِئِلُ
نَوْمِي بِيكِهِ كِيْمِ زِهْرُدُو چَشْمَانُ
آي دِلْ خُوْدِ مَكَلَهْ غَا فِئِلْ جِيْدَا يِ

مَطْلَقٌ وَيِ زُبُوْنَهُ اِمْتِعَانَهُ
بِي حُجَّتِ تَشْرِيْلِيْنِ دِنَا فِ نَا زِ
مَدْ خُوْلِ مَهْ بِي كِي دَجْرَا عَا قِلُ
مَحْفُوْظُ مَهْ بِي كِي زُجْمَلَهْ خَشْمَانُ
هَشِيَارُ تُوْبِيَهْ زُبُو حِيَا يِ

دَا اِسْتَانَ فِقَهْ رَشِيْدِ بَرَحَالِ خُو

فَقِي رَا بَهْ حَتِي كَلِكِي تُو رَا زِي
دِ نَا فَا خُوَابِ غُفَّتْ دَا تُو مَآ يِ
بِكِهْ تَرَكِي زُ چَشْمَانُ خُوَابِ غُفَّتْ
مَآ قَطِي نَا كِي لِشَانُ حَلْقَانُ تُو سِيْدَانُ
چُوْنَهْ قَبْرَانُ وِنَا دِنُ كَسْ جُوَابِي
وَنَ آي دِلْ تَمَآ شَا قَبْرِ سَتَانَانُ

دَمَكِ رَا بَهْ بِيكِهْ فِكْرُو نِيَا زِي
بِي طَبْعِي تُو غَا فِئِلْ بُوْبِي مَآ يِ
خُو هَشِيَارُ كِهْ نُوْرِنُ وَقْتِ فُرُضْتَهْ
مَهْ بُوْرَا نِدِنُ بَالْتَقَانُ كِي چُو كُرُوَانُ
نَشِيْنَهْ دِنَا فِ آخِ و تُو رَا بِي
بِيْنِ حَالِ اَقَانُ پِدْرُو جُوَا نَا

دَا اِسْتَانَ بَرَحَالِ قَبْرِ مَسْتُفِيْدِيْنِ اِيْنِ تَقْرِيبَا

ذُوْبِيْنِي تُو رَا فَا نُ قَبْرَانُ حِقَاسُ اِنْسَانُ كُوْتِيَهْ اَنَهْ
كَانِي اَوْ صَا حِبِ خِيْرَانُ حَلِيْمُ بُوْنَهْ دِ اَحِي دَا
كَانِي اَوْ نَا زِي كِ وِ دِلْبَرِ شَرِيْنِ صُوْرَتِ صِنْتِ اَسْمَرِ
كَانِي جَمَشِيْدِ كَانِي قِيَصَرِ چُوْرِيْمَشْبُوْنِ دِ اَرْضِي دَا
بِيْرُوَانُ كَا بَرِكْبُرَانُ حُوَالِي شَا كَرِ شُكْرَانُ
بِيْرُقَانُ قَا رِي قُرْآنِ چُوْرَانُ مَآ نَهْ دِ خُوْرِي دَا

دَا اِسْتَانَ بَرَحَالِ قَبْرِ مَسْتُفِيْدِيْنِ اِيْنِ تَقْرِيبَا

سرالمحشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِحُكْمِكَ أَمْ يَكُنْ رِ قَدْرَةَ اللَّهِ	أَقُولُ سَاطِرِكَ بِاسْمِ اللَّهِ
عَاقِلٍ نِكَارِنُ بِيَكُنْ كِتَابَهُ	قَدْرَتْ وَيِ بِيَعُ نَابِتِ حِسَابَهُ
بِي مَانِعٍ مُعِينٍ جِهَاتِ زَمَانَهُ	بِي مِثْلٍ وَظَهِيدٍ وَزَيْزِ مَكَانَهُ
بِي مَوْتٍ وَمِرِنٍ بَاقِي خَدَايَهُ	بِي أَوْلَادٍ وَزَوْجٍ وَبَابٍ وَدَايَهُ
بِي شِبْهَةِ قَدِيمٍ ذُو الْجَلَالِ لَهُ	لَمُورًا أَوْ قَدِيمًا لَا يَزَالُ لَهُ
هَمٌّ أَوْ بَرِيهِ رِ مَنِيَاتَانِ	مَمَزَّةً بَرَانِ رِ هَمِّ حَمَاتَانِ
بِأَجْمَلِهِ عُلُومٌ وَهَمٌّ شَرِيحَتِ	دَايَهُ مَهْ صِرَاطٌ وَهَمٌّ طَرِيحَتِ
دَائِمِي بِيَكُنْ رِ بِي وَيِ شُكْرِي	أَمْ خَالِي نَبِيْنِ كَلِّكَ رِ فِكْرِي
رِ آفَتِي بِي هَوَاءٍ وَآخٍ وَآكِرِي	خَلْفًا مَهْ كَرِيهِ رِ جَارِعْنَا صِرِي
دَا أَوْ بِيَكُنْ بِي مَهْ شَفَاعَتِ	دَايَهُ رِ سَوْلِكَ بِأَصْدَاقَتِ
مُطْلَقٍ أَوْ حَبِيبٍ دُو جِهَانِهِ	رِ سَوْلِ خَدَايِ انْسُ وَجَانِهِ
كَلِّكَ مُعْجَزَةٍ رِ وَيِ مَهْ دِينِهِ	أَوْ شَاهِدِ لِي سِرِّ نَخْتِ مَدِينِهِ
فَخِرًا مَلَكًا رِ وَيِ سِلَاقَتِكَ	سَيِّدًا فَكَلَّا لِي نِيكَ وَيِ كَأَفَتِكَ
دَا رِيقِ أَوْ دَا أَمْ كَرِيهِ مَرْزُوقِي	لَمُورًا خَدَا أَمْ كَرِيهِ مَخْلُوقِي
دَا أَمْ بِيَكُنْ بِي وَيِ عِبَادَتِ	دَايَهُ مَهْ جَمْلِهِ نَفِيمٌ وَنَفِيتِ

Institut kurde de Paris